

શ્રીકૃષ્ણાય નમઃ ।

શ્રીવલ્લભાય નમઃ ।

પૂ. પા. ગોસ્વામી શ્રીહરિરાયજીકૃત અષ્ટપદીઓ.

(સરલ ગુર્જરાનુવાદ સહિત)

અનુવાદક:—

ચીમનલાલ કીશોરદાસ શાહ

બી. એસ. સી. બી. એ. એલએલ. બી.

છપાવી પ્રકટ કરનાર:—

પરી. પુરૂષોત્તમદાસ ત્રિલોચનદાસ કવિ
નડીઆદ.

(આ પુસ્તક પરી. હરગોવિન્દદાસ લલ્લુભાઈના પુત્ર પરી. ચુનીલાલ
હરગોવિન્દદાસની વિધવા બાઈ પાર્વતીના પુણ્ય નિમિત્તે
લખાવેલી સ્કમમ્મથી છપાવ્યું છે.)

વલ્લભાષ્ટ. ૪૫૮.

ન્યો-છાવર ૦-૪-૦

સંવત ૧૯૯૩

પ્રેશન રોડ ઉપર આવેલા મોરલીધર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા. મણીલાલ મુળજીભાઈએ છાપ્યું—નડીઆદ.

ગિરીધરલાલ જગજીવનદાસ શાહ

અમુક સૈધાર અને સ્પેશનસિ.
દે. મહેદું મનિદસ, ભુલેશ્વર, મુંબઈ નં. ૨.

આ મહેદું ત્યાં ચેમ્બુન ધર્મનાં સંઘનાં પુસ્તકો
અને ચિત્રો તથા દરેક અકારની સ્પેશનરી યોગ્ય

સુધે-મુદ્રણી મળશે.

પ્રાસંગિક:—

પુષ્ટિસમ્પ્રદાયમાં શ્રીહરિરાય મહાપ્રભુનું સ્થાન અજોડ છે. વિદ્વત્તા અને ભાવનાનો તેમના હૃદયમાં સંપૂર્ણ આવિષ્કાર હોવાને લીધે, આ આચાર્યશ્રી ભક્તિ વિદ્વત્તા, રસિકતા વિ. શુણ્ણથી સમલંકૃત હતા. તેમની વિદ્વત્તા અને રસિકતાનો ખ્યાલ આ અષ્ટપદીઓમાં સ્થલે સ્થલે થઈ આવશે. રસશાસ્ત્રાનુભવ મનુષ્ય આ અષ્ટપદીઓને નીરખવા બંધ, તે પહેલાં મને અહિં શ્રી ગુણાંધજીની એક પંક્તિ યાદ આવે છે કે:—

પ્રાર્થયે રસિકાઃ સ્વૈરં પદ્યન્તિવદમહનિશમ્ ।

एतद्रसानभिज्ञस्तु माद्राक्षीदपि वैष्णवः ॥

તેજ ન્યાયે આ અષ્ટપદીઓમાં પ્રભુની રસમય વિધવિધ લીલાઓનું વર્ણન છે. તે રસનિષ્પત્તિના અનુભવીઓને તો અગમ્યજ છે, છતાંયે રસિકોને તે અતિશય આનંદ આપનારી છે.

પ્રભુ સામીપ્યમાં ગવાતા કીર્તનોમાં પણ આ શ્રીહરિરાયજીની અષ્ટપદીઓનો ઉપયોગ કરવામાં આવે એ હેતુપુરઃસર તેને પ્રથમે છાપીને તેનું ભાષાંતર બુદ્ધ છાપ્યું છે. ભાષાંતર કરવામાં શબ્દાર્થને ન વળગી રહેતાં અસલનો હેતુ જળવાય તે માટે પ્રયાસ કર્યો છે અને ભાવાનુવાદને વળગી રહ્યો છું. અને તે કાર્યમાં વેદાન્ત વિશારદ પૂ. હરિશંકર ઝોંકારજી શાસ્ત્રીજીએ જે મહેનત ઉઠાવી છે તેના માટે તેમનો ઉપકાર માનું છું. છતાંયે રહી ગયેલાં સ્ખલનોને વિદ્વાનો સુધારીને વાંચશે, અને સૂચવશે, તો તેમનો આભાર માનીશ.

અનુવાદક.

પુષ્ટિમાર્ગીય સસ્તુ સાહિત્ય.

આજેજ ખરીદો.

શ્રીમદ્ભક્તભાચાર્યજી પ્રણીત

ત્રિવિધ નામાવલી.

પોસ્ટેજ અલગ

પૃષ્ઠ ૪૦૦

કિં. ૦-૬-૬

અનુવાદક અને પ્રકાશક.

શ્રીમનલાલ કીશોરદાસ શાહ બી. એસ સી. બી. એ. એલ એલ. બી.

પાઠાપોલ, નડીઆદ.

(પૂ. પા. ગો. બાલકો, તથા સામ્પ્રદાયિક વિદ્વાનો તથા ગુજરાતના સુપ્રસિદ્ધ પત્રકારોના અભિપ્રાયોથી પરિપૂર્ણ.)

અષ્ટપદીઓ.

૧

શ્રી વલ્લભાચાર્યજીના ચરણનું હું વર્ણન કરું છું. સકલ સાધનોથી વિમુખ જનોના મુખ્ય ફલના ફલરૂપી તે ચરણ છે. સંસારરૂપી નદીમાં ઈશ્વરના ગોચરણનું તે સાધન છે. ૧

નીલમણિના મનોહર નૂપુરના સુંદર રણુકારથી પોતાના ભક્તજનોને ઉત્પન્ન થતો ભાવ તે ચરણ ભણે છે. અને સુંદર કલહંસના યુગલ સમાન શોભે છે કે શું? અથવાતો માનીજનોના ચિત્તનું હરણ કરવામાં મધુર અવાજ ઉત્પન્ન કરે છે? ૨.

કોટિકામદેવની પરમ શોભાની સીમાને પોતાના રૂપમાં સમાવી દઇને વિરહાનલથી ભક્તજનોને તે ચરણ બાળે છે કે શું? અથવાતો, પદ્મમલ ઉપર શોભાયમાન અંગુલી મકરંદ યુક્ત રણુથી રંગાયલી અરૂણ ભમરોનું ફૂલ બાળે કે તે ન બની ગઇ હોય તેમ શોભે છે? ૩.

અતિશય રૂચિર, રમ્ય પદ્મમલનાં પાંદડાંની માફક અંગુલિવૃંદની શોભા પગ ઉપર માલા સમાન શોભી રહી છે કે શું? અથવાતો શૃંગાર રસના વૃક્ષના બહુજ ઉંડે ભૂમિમાં ગયેલા મૂલની માફક સુંદર તે અંગુલિઓનું ભલ ત્યાં થઈ રહ્યું છે? ૪.

કલિના સર્વ દોષોને, ચોરી ને સાધન કરીને કલિરાજે રાખેલા, તે સર્વ દોષોને હું કરનારું તે ચરણ છે, આંગળીઓના સમૂહથી અતિશય અરૂણ રંગનું જ સુચન કરે છે કે શું? અથવા તો સુંદર રસાલ પાંદડાંઓની શોભા આપે છે? ૫.

તે ચરણની નીચે લાલ રંગ, અને ઉપર શ્યામ રંગથી દિવસ અને રાત્રિના સુખનો ફેલાવો તે ચરણ કરે છે. દશ નખ ચંદ્રોના ત્યાં સતત રહેવાથી તે ચરણ ગગનની ઉપમાને મેળવે છે. ૬.

ઉપર આવેલા નખચંદ્રના વૃંદની ઘણીજ શોભાને તે અંગુલીઓનો સમૂહ ધારણ કરે છે કે શું? અથવાતો પદ્મમલયુગલથી સરસ પલ્લવ વૃંદથી શોભાયમાન બાળે કે તે ચરણ ચક્રવાકની માફક આગળ શોભાયમાન ન હોય તેમ લાલ શોભે છે? ૭.

સાધન વગરનાનું તે સાધન છે. કંઈ નહિ કરનારનું સમ્યક્ આરાધન છે. જીવને અતિ બાધન છે. આતું ચરણ મને નિત્ય પાલો. જલરહિત માછલા સમાન, હીન માફક મતિરહિત તમારા હાસના પણ હાસનું હે અંગ! તમારું ચરણ પાલન કરો. ૮.

સકલ સિદ્ધિને માટે જેને નિજરૂપના દર્શનથી તાપ ઉત્પન્ન થયો છે, તેવા હરિ-હાસના હાસને પણ સહજ તિલકથી શોભાયમાન શ્રીવિકૃલાધીશના પદ્મલમાં નિવાસ આપો. ૯.

હે શ્રીગોકુલના અધિપતિ ! હું કે જે વિરહી છું, તેના જીવનરૂપ, આપના ગુણ-ગાન યુક્ત આવું મારૂ વચન સાંભળો. હૃદયમાં રહેલા બધા દોષોને એકદમ દૂર કરીને તમારી માફક સખે ! તે વચનો પણ સુખ આપે છે. ૧.

આ ગરણને દૂર કરનારૂં, તાપનો નાશ કરનારૂં, સકલસુખના સારરૂપે, શાસ્ત્રમાં બતાવેલા રસનું દાન કરનારૂં છું. સર્વને વિસ્મારક, સંસાર-સમુદ્રને તારનારૂં, રૂપનું પરિચારક, મનને વિષે રહેનારૂં છે. ૧.

આપનું ગુણગાન, વિરલ રસને આપનાર, દર્શનમાં સહાયક, ગાયનોમાં પણ નાયક છે, વિરહરસને આપનાર. રમણનું ઓગળાણ આપનાર, પ્રેમરૂપનું દાન કરનાર, તેના ગાયકોને પાવન કરનાર, અને મળેલા નિધિનું ભાન કરાવનાર છે. ૩.

હરિના મીલનમાં કારણરૂપ, જ્ઞાનરૂપી ભંડાર ઉત્પન્ન કરનાર, હૃદયને ચીરનારૂં, સંખ્યાથી ગણી ન શકાય તેવું છે. શ્રવણ કરનારને પાર ઉતારનારૂં, દુઃખને ભુક્તાવનાર, દીન પુરૂષોને ધારણરૂપ અને હૃદયમાં સાંભળવાથી ધ્યાન ઉત્પન્ન કરનારૂં છે. ૪.

બધીય લીલાપર, પોતાને પરમરૂચિકર, શોકની સંતતિને હરણ કરનાર, ત્યા અરિત જણાવવાવાળું છે. વળી તેનાથી હે ગિરિવરધર ! આપ જલ્દીથી વશ થાવછો, વિહિત કરેલું જે મિલન છે, તેના આદરરૂપી આ ગુણગાન છે. જલ્દીથી મનુષ્યને રંજન કરનારૂં અને પ્રિય વસ્તુની પણ તેમાં ઉપમા ન આપી શકાય તેવું છે. ૫.

ભક્તજનના ચિત્તનું પરિપાલન કરનાર, વિરહથી લાલન કરતું, કાલના બલને કાપી નાંખનાર અને વિષયસુખને હટાવનાર આ વચન છે. ચિત્તને સંચાલન કરનારૂં, રૂપને વિશેષે કરીને પ્રકાશનાર, અને આપનું વન પ્રત્યે ગમન ગવાતાં હૃદયને કાઢી નાંખનાર એવું એ વચન તમે સાંભળો. ૬.

હૃદયના મારરૂપે, ક્ષીરનીરના ભંડાર સમાન અપાર, ધીમુ, પરમોદાર અને અતુલ રસને પીવડાવનાર, સારીયે દુનિયાના સારરૂપ, વિરહના ભારથી ભરેલું, અને અહિં જીતેલાને મારનારૂં આપનું ગુણગાન છે. ૭.

મંદ હાસ્ય યુક્ત, ઉત્કૃષ્ટ નાસિકા સમેત, અદ્ભુત આવાસરૂપ અતિશય સુખના ભંડારરૂપ વિષયોને નાશ કરનારૂં એવા શ્રીગોકુલાધીશના મનનું આ એકતાન વાક્યોથી મારૂં હૃદય હંમેશાં સ્મરણ કરો. ૮.

અલિ સખી ! હે સુંદર ભાગ્યવાળી, તું આવ, બહુમાન ન કર. નંદરાયજીના પુત્ર ભગવાન શ્રીકૃષ્ણચંદ્રનું સન્માન કર. સુંદર શરીરને ધારણ કરનાર ધનશ્યામની સાથે મીલન કરી દે, અને મધુરાધરની મુરલીના કરાતા ગાનનું શ્રવણ કર. ૧.

ખાલી શા માટે તું આટલો બધો વિરહ સહન કરે છું? એવું કહ્યામાં કંઈ મુખ્ય કારણ પણ છે કે નકામુંજ માન માગે છે? તે અમને સમજ પડતી નથી. ચાલ, કુંજ-ભવનમાં આવ. અને મારી સાથે હે સહચરિ! મધુરાધરનું પાન કર. ૨

દષ્ટિવાળાઓની પણ દષ્ટિ કરતાં સુંદર દષ્ટિથી તું જો. અને તે તારા હૃદયને વિષે રહેલો જે વિરહરૂપી તાપ છે, તેને હું હરી લેઉં છું. અને રસદાનને અપાવ. ૩.

વારંવાર એ તેમનાં કહેલાં વાક્યોનું સ્મરણ શા માટે કરે છે! તેમના ગુણોના ગણને હૃદયમાં પધરાવ અને તેમનું ધ્યાન ધર. દોષ રહિત એવા ભગવાનના ઉપર નાહકને શા માટે દોષ મુકે છે? અને તેમ દોષારોપણ કરીને તેમને શા માટે દોષિત ઠરાવે છે. વાસ્તવિક તો તે સર્વ તારૂં અજ્ઞાનજ છે! માટે હે સખિ! અજ્ઞાનને દૂર કર. ૪.

જો કે દોષ લાગે છે તો પણ હે સહચરી! છીપોલી અને ચાંદી સમાનનો તું તારોજ ભાવ વિચારી લેને! અર્થાત્ છીપોલીમાં જેમ ચાંદીની પ્રતીતિ થાય, પરંતુ વાસ્તવિક દોષ તેમાં છેજ નહિ. તેટલા માટે હે હરિણ સમાન નેત્રવાળી! તે શ્રીગોકુલના હાથી સ્વરૂપે બિરાજતા ભગવાન શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર સાથે તારૂં મિલન કર. ૫.

અયે! જો અહિં સુધીમાં કહેલું આ મારૂં કહેવું સાંભળ્યું હોય તો મારા કહ્યા પ્રમાણે હવે પાન કર. આ પ્રમાણે આ વિરહ દૂર કરવા માટે કહેવામાં આવેલાં અદ્વયનો શ્રી હરિદાસના ચિત્તમાં નિવાસ કરો. ૬.

અને શ્રીવલ્લભાચાર્યજીના પદકમલનું સેવન એનોજ અતિશય વિસ્તાર થા કારણ કે સકલ ગુણોથી સુંદર, એવા એ સુંદર ભાગ્યવાળા ભગવાનના ગુણોની સંખ્યા તેને સિવાય કોણ કરી શકે તેમ છે? ૭.

શ્રી ગોપીજન ચરણની રેણુની સંગતિથી વિહિત કરેલું જે પ્રસ્થાન (પ્રયાણ) તે મારા ચિત્તમાં વિસ્તાર પામો. અને વિશ્વના હિતને કારણે શ્રોવિકુંભપતિના પદના સંતત સેવનનું દાન મળો. ૮.

૪

સર્વે રસનો સમૂહ તેનું નામ રાસ તેવા રાસમાં રહેલા રસિકવર ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ-ચન્દ્રના મિલનનું હે સખિ! તું માન કર. મારાં કહેલાં વાક્યો વચનોની રચના કાન ઉપર લે, તેને સાંભળી, વિચારીને મનને વિષે કંઈના રસસ્વરૂપે બિરાજતા પ્રભુનું સન્માન કર. ૧.

તારી વિરહાવસ્થા ભોગવતા એ ભગવાન અતિશય તારા પ્રત્યેના ભાવને લીધે વિવેક વિહોણા બની ગયા છે, મીનની આંખો અતિશય ચંચળ હોય છે, તેનાકરતાં

અતિશય વિરહથી ચંચળ બનેલાં તે છે. તે નન્દકુમારને બહુ દિવસ સુધી મલીને તેમનું અનુસરણ કર. ૨.

વિરહી પ્રભુની ઉન્માદાવસ્થાનું વર્ણન કરતાં શ્રીહરિરાયજી કહે છે કે તે પ્રભુ વિલાપ કરે છે, તારાજ જપ જપે છે, અને આરોગ્યે દિવસ તારાજ નામનો ઉચ્ચાર કરે છે, પોતાનું ધામ છોડી દે છે, પોતાની કુસુમ સમાન મૃદુલ શય્યાનો પણ પરિત્યાગ કરે છે, અતિશય સુંદર પુષ્પોની માળા પણ ગુથે છે, તેમની સાથે અલિ ! સખી, સમાધાન કર ! સમાધાન ! ૩.

તેમના હૃદયમાં રહેલા પરિતાપને વચ્ચનોથી શાન્ત કર. અને તે પરિતાપને લીધે તારા ઉપરનો જે કલંક છે. તે કલંકને પણ દૂર કર. પોતાના સ્વભાવને અનુસરીને કામ-દેવ પણ પોતાનું શર સજ્જ કરી, તેની ચોતરફ વિંટળાયેલો છે, તેને પણ માર અને અતિશય દુર્લભ એવો જે અમાપ્ય અધરામૃત છે, તે અધરના અમૃતનું દાન કર. અયે રાધિકાજી ! તારું જે વનમાં જવું છે ને ! તે આગમનને વિપિનને વિષે હંમેશાં તે જોઈ રહે છે, અને ‘આ આવી’ ‘આ આવી’ એમ માનીને પોતાના હૃદયમાં હંમેશાં હર્ષ પામે છે. તારાજ ઉપર આધાર રાખીને એસી રહેલા તે ભગવાનને એકદમ વશ કર ! અને રહેલા મદનને નાશ પમાડતા તેમને જીવાડ. ૪.

હે માનિની ! તારું જે અપાર માન છે, તે અપાર માનને એકદમ વશ કરીને, મુક્તાફલના હારને કંઠમાં આરોપવા માટે તૈયાર કરી, હે સુમુખિ ! નંદકુમારને સુખી કર. ૫.

મનમાં રહેલો જે ભાવ છે, તે ભાવને પ્રકટ કર. તેની સમાન હે સખિ ! દાવનું સેવન કર ! અને કેકિલ ગણોના મધુર ગીતોનું શ્રવણ કર. અને મૃગલાના તે બાલકને સુંદર દષ્ટિથી જીતી લે. ૬.

નિઃસાધન હોવા છતાં પણ, સહાય વગરના હરિરાયને હે રાધિકા ! દાસ બનાવ. તે આવીને પાછો ફરી ગયો છે, તેવું વચન પણ હું કહું છું મનમાં રહેલો જે કષાય છે તેને શોષવ. ૭.

શ્રીહરિના વહાલામાં શ્રેષ્ઠ એવા જે શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યજી તેમનાં ચરણોને હું વંદું છું માફ તો તેજ સદા શરણુ છે. કારણ કે તે સાધન રહિત જીવનું વરણુ કરે છે. અને હંમેશાં ભવસાગરના તરણુ રૂપે હોવાથી જય પામે છે. ૮.

૫

હે શ્રી ગોકુલના અધિપતિ ! તમે મારા સદન (ઘર) માં આવો. આપણા વિયોગને સમય થયો છે. તે સમયને લીધે વિરહાનલ ઉત્પન્ન થયો છે. માટે વિરહાનલ યુક્ત

આ જે શરીર છે, તેને શોભાવો. હે સખા ! છાનામાનાં પણુ (શુભ રીતેય) આપનાં રસિક અને સુંદર વદનના દર્શનનો લાભ આપો. ૧.

તમે ખીજના ઘરમાં કેમ ભમો છો તે કહો. અને શા માટે આ પ્રમાણે અન્ય ગૃહમાં જવાના ઉપાલમ્ભ (ઠપકા) ને અને તેને પેટે અતિશય વચનોને સાંભળીને સહન કરો છો ? જો આ પ્રમાણે નહિ કરો, તો માતાની સામીપ્યમાં હું અતિશય, સુંદર બાલ-લીલાઓની રચના કરીને ગાઈ બતાવીશ, અને તેમાં તમે અન્ય ગૃહોમાં ભમતા ફરો છો તે જણાવી દઈશ. ૨.

અથવા તો હે નાથ, આ આપણી દાસિકાના હૃદયરૂપી જે કોમલ પલંગ છે તે પલંગને વિશે લાંબા સમય સુધી શયન કરો. મારા નયનને અહાહા કોટિકંઠર્પના લાવણ્ય-રૂપી અમૃતોના રસ સિંચનથી ઠંડક આપો. ૩.

હે ઇશ્વર ! આપના વિષે આતુર બની બેઠેલી હું આપના વન-ગમનનું આ પ્રમાણેજ લાંબા કાલ સુધી ચિંતન કરું છું, આપ નિત્ય મારે ત્યાં પધારો. મારે ત્યાં પધારવામાં કેઈ પણ જાતનો સંકોચ પણ કરશો નહિ. આપણે ચરણે પડી હું વારંવાર નમન કરું છું. કારણ કે હું તો આપણે ચરણેજ પડેલી છું. ૪.

ગોવાલોનો ધર્મ છે કે ગાયોને ચરાવવા જવું. માટે કેઈ વત્સ (વાછરડા)ને સંગમાં લઈને તમે જો અહિં આવશો, તો આપના આ આગમનની ખબર પણ કોઈ નહિ વિદિત થાય, વળી આપનું રૂપ પણ મોહક છે. અને આપનું જે અંગ છે તે તો મુગ્ધ ભાવોના અમૃત રસનાં સિંચનોથી અતિશય કોમલ હોવાથી આકર્ષક અને મનોહર લાગે એવી રીતે શોભે છે, માટે પ્રભુ ઝટ પધારો. ૫.

હે પ્રભુ ! આપનું જે મુખકમલ છે ને તેના દર્શનનો પણ લાભ નથી મળતો. તે દર્શનના અભાવે હૃદયને વિષે અતિશય પરિતાપ ઉત્પન્ન થયો છે. તે વિરહના પરિતાપના ભારને લીધે લાંબા સમયથી આ મારો દેહ છે, તે ગળ્યાજ કરે છે, માટે હે પ્રભુ ! આ મારા હૃદયને વિશે રહેલો મારો મનોરથ છે તેને શાન્ત કરો, પૂર્ણ કરો. હા પ્રભુ ! પૂર્ણ કરો. અને આપની વિવિધ ગતિને લીધે ચિત્તમાં ઉત્પન્ન થયેલા ગૂઢ ભાવોને તેમજ મનોરથોને પૂર્ણ કરો. ૬.

હે નાથ ! હું આપનુંજ ઘર છું. તમારીજ દાસી છું. માટે અખિલ કુલ પણ તમારા ચરણે છે. મનુષ્યના અધિપતિ ! હે નાથ ! તમારું પુષ્પિયોનું વરણ સર્વથા ફલ વગરનું થઈ જશે. માટે અમારા ઉપર કૃપા કરો. ૭.

સદા દાસ હરિદાસના હૃદયમાં નિવાસ કરો. આ દુનિયામાં આ જે મારા નાથ છે તેનું મિલન કોને થયું છે ? અને તેટલાજ માટે શ્રીવદ્ધલ પ્રભુના ચરણોનો આશ્રય માત્ર તું કર ! કે જેથી કરીને ચિત્તને વિષે નિત્ય આનંદોના ઉભરાઓ ઉભરાય. ૮.

હે સખિ ! પોતાના સુંદર રૂપથી વિશેષ મોહ પામેલી યુવતિઓના વૃન્દના જે રસિક વર છે, તેવા વેણુ ધારણ કરનાર ભગવાન માધવને તું મદ્દ. તારા વિરહને લીધે તે ભગવાન શીતલ ચંદ્રની પણ સૂર્યસમાન કલના કરે છે. અને તેમને શરીરે ચોપડેલું જે ચંદન છે, તે પણ વિરહાગ્નિને લીધે ભસ્મની માફક વ્યાકૃતતા ઉત્પન્ન કરે છે. ૧.

બહુ દિવસથી તારા સંગમને માટે મુખથી કહ્યા કરે છે, અને ભ્રમર ગણના ગુંબરવ યુક્ત વનમાં પણ પવનથી, જલ્દીથી દુઃખ પામે છે. ૨.

હે ભામિનિ ! ચકિત નયનોથી તારી પદવીને બુએ છે. ગોપીજનોના તે પ્રિય હોવાછતાં પણ હે તારા તરફ નમતું મન ગને તેમ કરીને તુ તેમને તેને વશ રહે તેમ બનાવ. ૩.

સંજાત સુખનું સ્મરણ થવાથી, કમલની શય્યામાં પણ તે બહુ તપે છે. અને કામ-દેવના બાણોથી સંતાપના ભારથી ખૂબજ વિરહનો ફેલાવો કરે છે. ૪.

પુનઃ ઉઠીને હાથે કોમલ પાંદડાંઓની શય્યા બનાવે છે. બહુ શું કહું ? તારા પમનોજ બહુવાર લાંબા સમયથી જાપ જપે છે. ૫.

રસયુક્ત તેવા એ ચતુર ચુડામણિ ભગવાન કિશોરે મિલનથી આનંદ ઉત્પન્ન થતાં એકદમ રસમય શૃંગાર વેગમાં તારી સાથે કરી નાંખ્યો ન હોય તેમ જણાય છે. ૬.

શ્રીમાન નંદકુમાર ગોવર્ધનધર, એવા સુંદર કિશોરવરે, અમારાથી કહી શકાય નહિ, તેવું સુખ મેળવ્યું. ૭.

શ્રીવિઠ્ઠલચરણને અનુચરણ કરનાર, તેમના અનુચર રાંકમાં રાંક હરિરાયે આ અષ્ટપદીની રચના કરી છે. ૮.

ગોચારણ કરવાને અહિં નંદકુમાર વનમાં ગયા. અને તે જતાં હે સખિ ! સુંદરતાના સાર રૂપ તે ભગવાન હમણાં મારા મનથી સંગમાં ગયા છે, એમ લાગે છે. ૧.

મયૂરપિચ્છના આભૂષણને લીધે કરાયેલો રોષ જ્યાં વસી રહેલો છે, તેવી સ્ત્રીઓના આધારરૂપ તે ભગવાન છે. વળી રંગબેરંગી કુસુમો અને કોમલ પાંદડાંઓમાં મલી રહેલા ભ્રમરોના સમૂહથી તેમના કેશ સમૂહ શોભી રહ્યા છે. ૨.

મીનસમાન ચપલ એ નયનોથી જેમની કાંતિ શોભી રહી છે, તેવી પરમશોભાના

સુધાસાર તથા કર્ણકુસુમોના સમૂહથી જેમના કંઠ અને કપોલ શોભી રહ્યા છે, તેવા તે ભગવાન છે. ૩.

વિકાસ પામેલ નાસિકાની વિષે શુદ્ધિ યુક્ત મુક્તાશ્લેષનો રૂચિર આકાર ત્યાં થઈ રહ્યો છે. અને યુગ્મનના મથનથી વિશેષે કરીને નિસરેલ ગિંગાધરામૃતથી તે ભગવાને સ્ત્રીઓને લોભાયમાન બનાવી મૂકી છે. ૪.

ભગવાને પોતાના કંઠમાં સુંદર મોતીની હાર બનાવી છે. અને તેમના કોમળ કમનીય કલેવરની શોભાથી છતીને કામદેવનું માન હટાવી દીધું છે. ૫.

કુંવારિકાઓના ભય અને લક્ષણ યુગથી શોભાયમાન છે જેમનો કર તેવા ભગવાન પરમ ઉદાર છે. પોતાની અતિશય કોમળ કટિથી તેમને યુવતીજનોને વિહારનું કઠિન સ્વરૂપ જણાવી દીધું છે. ૬.

વિશાળ, કેળવૃક્ષના પાંદડા સમાન કોમળ ચરણવાળા તે સુકુમાર ભગવાન છે. તેમના ચરણયુગને તે ભગવાન સદા મારે માથે મૂકે. હે મુરારિ! હું બહુ વિલાપ કરું છું. ૭.

શ્રીવદ્ધલ પદકમલનું સદા સેવન એજ તે સવિકારમાં સાધન છે. હું આટલીજ વિસાપના કરું છું. હે હરિ! સદા જલ્દી પ્રસન્ન થાવ. ૮.

૮

હે સખિ! ભ્રમર અને કોકિલાના સમૂહવાળી કુંજમાં શ્રીગોકુલની રમણીઓને રમાડનાર ગોકુલપતિને નિહાળ. જો, અત્યારે આ અનુરાગી વસંતઋતુ વિલોસે છે. જો, સામી કુંજમાં રતિને ઉત્પન્ન કરનારી માધવી લતા ખીલેલી છે. ખીજ તરફ, મન્દ, સુગન્ધ અને શીતલ એવા ત્રિવિધ પવન વડે વિરહનો અનુભવ કરતી નવ યુવતીઓના હૃદયમાં મહનરાજનો સામંત (વસંત) વિરાજે છે. ૧.

કેસુડાનું રૂપ ધારણ કરીને જાણે પ્રિયાના અધરપાનનો વિનોદ કરતો ન હોય એવા એ વસંતના રૂપને નિહાળ, રસથી પરિપુષ્ટ એવી બકુલની કળીઓના વિકાસથી સરસ સુગન્ધવડે જાણે ભ્રમરોને બોલાવ્યા છે તેવી તે વસંત છે. ૨.

અત્યંત નવીન ને સુંદર આંગાના મોરથી જગાડનાર તે વસંત છે. અને પ્રિયાના હાંતના જેવી કાંતિવાળા કુંદ પુષ્પની કળી જેના વહનનું ઘણીવાર સુધી સ્મરણ કરાવે છે, તેવી વસંતને નિહાળ. ૩.

યુવતિજનના મનમાં રહેલા માનરૂપી મહોન્મત્ત ગજરાજને નસાડનાર વસંતરૂપી મૃગરાજને જો કે, જે વસંતમાં કોયલના ટૂંકાર વડે ઉત્પન્ન થયેલ વિરહાનલથી તપતા પથિકોનો સમાજ છે. ૪.

વિસ્તૃત પરાગવાળા કુસુમોના સંગ્રામથી માર્ગને ઘણોજ સુગંધિત જેણે કરેલો છે, તેવો વસંત વિરાજે છે. ખીસેલા કેસુડાના મિષથી વિસ્તૃત અને વિરહરૂપી જે ગહન વન તેમાં જેણે દાવાનલ સળગાવ્યો છે, તેવા વસંતનો આ સમય છે. ૫.

પશુવ અને પુષ્પયુક્ત વને તો યુવકોને તેમનું ઘર ભૂલાવી દીધું છે, અને વિરહથી દીન બની ગયેલા પુરૂષોનો દેહ જેણે મદનરૂપી અગ્નિનો ભડકો કરવા માટે પ્રવાહી બનાવ્યો છે, તેવી તે વસંત છે. ૬.

જગતમાં રહેલા સમાન શીત અને તે સિવાયની વસ્તુઓ વડે સુંદર આકાર રચ્યો છે, આ વસંત તો એવી છે કે જેણે વનિતાના સંયોગને સેવનારને આનન્દનો સુંદર ભાર ઉત્પન્ન કરી દીધો છે. ૭.

અયિ માનિનિ ! આપું હિતકર વચન માન ગોકુલવાસમાં પ્રીતિ કર, અને અતિ-શય કરૂણાના રસવાળા હરિદાસ (ગોવર્ધન પર્વત)માં (આવી રીતે વિહાર કરવા માટે) મતિ કર. ૮.

હે સુંદર ગોકુલેશ ! આપનું જે વદન છે, તે અત્યંત દીન એવા મને બતાવો. હે પ્રિય માધવ ! આપ મારિ સાથે એકાંતમાં સતત મિલન કરો. એટલુંજ નહિ ! પણ હે પ્રિય ! કાયમ મારા ગૃહાંગણને દીપાવો. ૧.

હે પ્રભુ ! કામદેવે કરેલા મારા નાશને આપ આપના સુંદર સુકોમલ શરીરથી એકદમ બંધ કરી દો. હે કરૂણાના ભંડાર ! અતિશય દુઃખિત એવા આ તારા સેવકના આ દીનતમ અવાજને સાંભળો. ૨.

હે કૃપાપર ! જો કે દોષથી મેં આપને નિષ્કુર વચનો કહ્યાં, તો પણ હે પ્રભુ, હે માન આપનાર ! વિરહની વિવિધ રચનારૂપ મને આપના ચિત્તમાં સ્થાન આપો. ૩.

હે નાથ ! આપના પરિપૂર્ણ વિયોગ વડે સાગરને હું તરી શકતો નથી. હે અહિતનાશન ! હવે અનુચિત સાધનવાળું આ હૃદય પણ વારંવાર, તપે છે. ૪.

હે નાયક ! જેમણે ગોવર્ધન પર્વત ધારણ કર્યો એમના માટે આ શું અશક્ય છે ? હે સ્વજનના સંકટો દોષોને દૂર કરનાર ! આપના માટે આ મારા જેવાની હુમ્મતિને હરિ લેવી તે શું કઠિન છે ? ૫.

હે હરિ ! એકદમ દીન અને કદીપણ ન રોકાય તેવા આચરણવાળા મને આપ હમણાં શું ત્યજો છો ? અત્યંત ઉત્તમ ચરણકમલમાં તો ભગવાન તેમના આદરરૂપી ધર્યેલા ફળને આપે છે. ૬.

હું તો હે પ્રભુ! કાયમનો વિશ્વાસ રાખીનેજ બેઠો છું કે આપે જે માફ વરણુ કર્યું છે, તે ફલશેજ. વદનામૃતનાં કિરણોથી વધારે શાંત રૂપ ધારણુ કરનાર, હે પ્રભુ, અહિંઆં તો ગાપજ માફ શરણુ છો. માટે શરણુ આવેલા મને આપ કહો કે તારૂં વરણુ ફલરૂપ થયો. ૭.

હે હરિ! વિરહાનલમાં થતા મારા મરણને નિવારો, એમ મારી વિજ્ઞાપના છે. જે વલ્લભાચાર્ય-ચરણે માફ ભરણુ કર્યું છે, તે સદા માફ શરણુ થાવ. ૮.

૧૦

હમણાં માફ મન હરિ ભગવાનનો આશ્રય કરે, અને તેમના ચરણુ મારા માનસને પરિપૂર્ણ કરે. અહિંથી હવે ભગવાનનું વર્ણન કરે છે.

નંદગૃહમાં સતત નિવાસ કરનાર, દર્પણના દર્શનથી વિશેષ હસતા, કમલની સમાન રસિક અને અત્યંત રસાલ જેમનું મુખ છે, અને વાસ્તવિક મકરંદ પડતું હોય છતાં બાણે કે કપટથી લાળ પાડતા હોય તેવા હરિને ચરણુ શરણુ માફ મન બાવ. ૧.

વળી, અલકાવલિમાં મોતીની લહેરો ગૂંથેલી છે. વળી પાન કરેલા દૂધના કોગ કરી નાંખેલા છે, માતાએ જેમના લાલપ્રદેશમાં ગોરાચનથી તિલક કરેલું છે, વળી કલના મધ્ય ભાગમાં શ્યામ ગિંદુ શોભી રહ્યો છે તે બાણે એવા ભ્રમર નહોત્ય તેવી શોભતા ભગવાનને વિષે માફ મન પડેવાયો. ૨.

તદુપરાંત, શ્રી ગોપીજનોના મુખરૂપી ચંદ્રના ચકોર, અને ચકિત દષ્ટિપાતથ તેમના મનને ચોરી લેનાર, શબ્દાયમાન નૃપુરવાળી ગતિ પણ જેમની શોભે છે, અને ચપટીઓના અવાજથી પણ જે શોભે છે, તેવા પ્રભુ છે. ૩.

પુનઃ સિંહનખના આભૂષણથી જેમનું હૃદય શોભી રહ્યું છે, અને નિજજનના વિરહતાપને દૂર કરવામાં દયાવાળા છે, તથા જેમના હૃદયને વિષે મણિગણનો હાર શોભી રહ્યો છે, અને નવનીતથી પણ હે સખિ જે સુકુમાર છે, તે માફ શરણુ થાવ. ૪.

પોતાની કાંતિથી મનમથને જેને જીતી લીધો છે, એવા એ સાક્ષાત મનમથના પણ મનમથ, વાંકું જોઈ જોઈને જેમણે વ્રજનારીઓને મોહ પમાડી લીધો છે, ગોપીજનોના ગૃહમાં જઈને ચોરી ચોરીને જેમને નવનીત ખાધું છે. સ્તબ્ધ કરનાર વચનવાણું જેમનું સંગીત છે, તેવા પ્રભુને શરણુ માફ મન બાવ. ૫.

લાડુ મળવાથી જેમને ખૂબ હર્ષ ઉત્પન્ન થયો છે, બહુ પ્રકારનાં નૃત્યોની રચનાથી જેમણે મુખનો વર્ષાદ વર્ષાવ્યો છે, ગોપ બાલકોને સાથે લઈને જેમણે બાળલીલા કરી છે, અને તેમના તરફથી ઠપકો આવતો હોય તેવા સમયે ભયભીત બની ગયેલા જે શ્રીહરિ છે તે શ્રીહરિચરણને શરણુ માફ મન બાવ. ૬.

હસી હસીને માતૃચરણ જેના મુખ જુવે છે, તથા ચૌર્યાના સિદ્ધાંતને જે અનુસરનાર છે, અને લગ્નના ભારથી તેમણે વદન નમાવેલું છે, કે જે નમેલા વદનથી ભક્તિરહિત મનુષ્યોને ઓધ થાય છે. ૭.

મુઘ મુખથી પોતાનું રૂપ જેને દેખાડ્યું છે, જેના મુખારવિન્દે પૃથ્વી ઉપર ઉત્પન્ન થતા કમલની ઉપમાને જુડી દેખાડી આપી છે, તે શ્રી વલ્લભચરણ કમલના વાસરૂપ શ્રીહરિ-દાસ ઉપર કોઈક વાર પણ કૃપા દષ્ટિથી જુઓ. ૮.

૧૧

મદનરાજના સૈનિકોના રણમાં જેણે જીત મેળવી છે તેવા પુણ્યથી વસાયેલા ભગવાનમાં મારી રતિ હો. કેલિકલામાં સ્થિતિ કરવાથી જેનાં સર્વ આભૂષણો ચોરાઈ ગયાં છે, તેવા શિથિલ શરીરવાળા ગિરિવરધર (કે જેમનું ગિરિવરને ધારણ કરતાં પણ અંગ શિથિલ નહોતું થયું અને અચારે થયેલ છે તે) ને વિષે મારી રતિ હો. ૧.

જેમના વદનને વિષે અજનનું ચિહ્ન શોભી રહ્યું છે, પોતાના અતિશય સૌન્દર્યને વિષે કમલના ઉપર પણ જેણે જીત મેળવી છે, તે ભગવાનને વિષે મારી રતિ હો. ૨.

કુદ્દુપ્પના સમાન જેમના દાંતની કાંતિ શોભી રહી છે, અને મેઘવાણી સમાન મનો ગંભીર અવાજ છે તે ભગવાનને વિષે મારી રતિ હો. ૩.

તે ભગવાન અનુનયને લીધે સર્વ નાયિકાઓ આગળ નમ્ર બની ગયેલા છે તથા વાધરના અધરનું મધુપાન કરવામાં તે ચતુર છે. ૪.

અતિશય ઉજ્જગરાને લીધે તેમનાં નેત્ર અડધું બંધાં છે, તથા નિદ્રા અને આગ્રહને લીધે શયનની સ્મૃતિ તેમને થાય છે. ૫.

દર્પણમાં તેમણે પોતાનું હાસ્ય દેખાડેલું છે, તથા જે એકાંતમાં વારંવાર વસી બેસે છે, તે ભગવાનને વિષે મારી રતિ થાય. ૬.

પ્રિયાના પગમાં નમન કરવાથી કુંકુમ જેમના ભાલ પ્રદેશમાં સૂર્યના સમુદયકાલની માફક જાણે તેનું અનુકરણ ન થતું હોય તેમ શોભે છે, તેવા ભગવાનને વિષે મારી રતિ હો. ૭.

શ્રીવલ્લભપદકમલ એજ જેનું ચિત્ત છે, અને તેના વિષેજ જેમનું ચિત્ત ગયેલું છે, તેવા હરિદાસને વિષે હે પ્રભો! આપ વસો. ૮.

૧૨

હે રાધિકા! માફ કરેલું માન. અધિ! ગોકુલરમણીઓની સાથેના મિલનથી થેલા અપરાધી ઉપર કરૂણા કર. ૧.

કમલહલ સમાન નીલ રંગવાલા, રૂપસુધાના સાગર, તારામાં લીન બનેલા છે, સુંદર વદનચંદ્રના સ્મરણથી અહિત કરનાર એવા અતિશય મહનનો ભાર તેના ઉપર છે, માટે તું કરૂણા કર. ૨.

મયૂરપિરંછના સરી પડતાં પિંછાંના અતિશય સમૂહવાળી માલતિની માળા જેના કેશમાં શોભી રહેલી છે, તિલકની સુગંધરૂપી ફલ છે મળેલું જેને તેવા બ્રમરરૂપી કુન્તલો જેના લાલ ઉપર વિરાજે છે, તેવા ભગવાન પર કરૂણા કર. ૩.

બ્રમરરૂપી ધનુષ્યથી તમાલપત્રની આણી જેમ યુવતીઓનાં વૃન્દને જેણે હણ્યું છે, અને માનરૂપી સિંહથી મનોરૂપી મૃગલાનો વધ કરનાર એવા તારા મનરૂપી સિંહથી ભયની બુદ્ધિ ઉત્પન્ન થતાં જેની મતિ મંદ થઈ ગઈ છે, તેના ઉપર કરૂણા કર. ૪.

વેણુને વગાડવાથી તેની નાસિકાઓ પ્રકુલ્લિત છે, ત્યાં જેનાં નયનો સચકિત બન્યાં છે, તેણે પ્રત્યેક વૃક્ષના પ્રત્યેક પત્રમાં સુંદરીરૂપી જે મન તેનાથી મૃગ જેવા અંચળ નેત્ર સ્થાપન કર્યા છે માટે તું કરૂણા કર. ૫.

સ્પષ્ટ રીતે જેગના નિશ્વાસો નીકળી રહેલ છે, અને તેનાથીજ જે ધીર છે, જે તારા ઘણાજ ગુણુગાન કરેલાં છે, અને વિરહરૂપી અગ્નિએ જેના દેહનું વિધૂનન કરે છે, અને તેનાથી તાપનાં વિધાન જેણે બાંધેલાં છે, તેના ઉપર તું કરૂણા કર. ૬.

ભૂમિ ઉપર આળોટવાથી સિદ્ધિથી અંપાદિત કરેલું છે નિર્વિઘ્નપણે રસનિ (પૃથ્વી) રૂપ જેણે તેના ઉપર કરૂણા કર. વળી મહન દેવની પૂજા કરવાથી રચાયેલો તાપ અને પવન અને તેનાથી ઘણાજ જે ધુંધવાયેલ છે તેના ઉપર કરૂણા કર. ૭.

શ્રીવલ્લભવરના ચરણકમલની સેવાથી જેમણે નિકટ વાસ કર્યો છે એવા નિજદાસ હરિદાસ પર હે દીનૈકકૃપાકર ! પરમ દૃષ્ટા કરો. ૮.

૧૩

હે સખિ, અહિં હિંદોલામાં હરિ સકલ જગતથી અધિક એવાં શ્રી રાધિકાજી સાથે શોભે છે, અને વિવિધ પ્રકારનાં બાહ્ય રમણોથી હાસ્ય કરે છે. ૧.

ખરેખર, વીજળીઓથી વિંટાળાયેલા નવાં વાદળાંની જેમ તે અતિ ગંભીર ગર્જના કરે છે, અને કોમલ. કુસુમ સમાન શ્રમણિન્દુઓ અનુરાગી ઉપર ચારે બાજુએથી વર્ષે છે. ૨.

ચિત્રવિચિત્ર વસ્ત્રોથી શોભી રહેલી યુવતીઓના સમૂહમાં તે ભગવાન મધુર ગાન કરે છે અને રાધિકાજી પાણી વારંવાર પદેપદે તે નિજ પતિના સ્વરૂપનું મુદ્રિત નયનથી ધ્યાન ધરે છે. ૩.

હે સખિ ! ભાતભાતનાં સુંદર કુસુમોના મકરન્દની ગન્ધવટે મોહ પામી ગયે

તે ભ્રમરા (કૃષ્ણ) પાછળ હે સખિ! રાધિકાજી જાય છે. અને યમુનાજીના ઉપવનને સતત સેવનાર પવનમાં યમુનાજીની સરસ રજને પ્રભુ વેરે છે. ૪.

રમણીઓનાં વદનરૂપી ચંદ્રના ઉદયથી મોહિત થયેલાં છે નયનરૂપી જે કુસુમ યુગલો તેને વિકસાવે છે, તથા સુંદરતા રૂપી સરોવરના રસમાં સ્નાન કરવા માટે અત્યંત સજ્જ નયનોને વારંવાર વિકસાવે છે. ૫.

ગડલાગી ગોપીજનોના યૂથમાં, હે સખિ! પ્રભુ અનુપમ સુખને મેળવે છે. અને રાધિકાજી પણ કેવલ એક કદરૂ દૃષ્ટિ વડેજ નિજનાથને વિષે અત્યંત સુંદર રીતે પતિને પાછો મેળવે છે.

આના જેવી પ્રભુની લીલાનું આ ચિત્ત વિવેચન કરવા ઇચ્છે છે. અને તેજ ચિત્ત વિષયરૂપી દોષમાં રહેલી બુદ્ધિના બલથી ઘડાયેલી કુમતિને જીતવા ઇચ્છા કરે છે. ૭.

શ્રીવદ્ધલપદના બંને ચરણકમલમાં પડેલો એવો જે હરિદાસ કે જે દીન છે, તે બહુ કલ્પાન્ત કરે છે. અને એવી ભગવદ્લીલાનું અનુસંધાન કરીને હસતા હરિદાસ વરહથી વશ યદને જલ્પન કરે છે. ૮.

૧૪

હે સખિ! મનોહર ભ્રમરના યૂથવાળી નિકુંજને વિષે ગિરાજતા તારા વિયોગથી પામતા તથા ગુંજરવ કરતા ભગવાનને સુખી કર. અને માંડ વચન માન! માનનો ત્યાગ કર. જેમને તારે માટે પોતાના માનનો પણ ત્યાગ કર્યો છે તેમને તું સુખેથી ભેજ! અલિ! નિજપતિનું સન્માન એજ તારા જેવીને તો શોભે છે! તેમની સાથે મળીને અલિ સખિ! અમૃતસમાન સુખનો અનુભવ કર. ૧.

ભાતભાતનાં રંગબેરંગી વસ્ત્રોને પહેર! નાસિકા વગેરે સ્થલોએ આભૂષણો ધર. નિર્જન રાત્રિ થતાં એકદમ આવજે, કારણ કે અલિ સખિ! જો જીવનનું કંઈ પણ સાફલ્ય છે, તો તે આજ છે એમ જાણી લે ને માંડ કહું માન. ૨.

અલિ સખિ! પોતાના કિરણોથી જેમણે તે આખા વન પ્રદેશને ધવલ બનાવી દીધો છે, તેવી સકલ કલાના ઇશ્વરનું હેં સખિ! અવલોકન કર. સમયમાં રહેલા આપણા ચિત્તના પણ ઇશ્વર છે. અને કહેવરાવેલા આ ફલના સંદેશરૂપ છે. ૩

ગાયો અને ગોકુલના સમાનરાન્ધનીતથા સુંદર રીતે સજ્જ થયેલું છે જેનું રૂપ તેની હે ભામિની! તું સેવા કર. નિશ્વાસો નાંખી નાંખીને તો તું ધૂપાદિ ઉત્પન્ન કરે છે ત્યારે હવે તેની પૂજા કર, તેનું સન્માન કર, અને તેમને મન ભાવતાં રસમય ભોજનો કરાવ. ૪.

વિવિધ લતાઓને પદલવોથી ત્રીંટળાયેલ, ફાલ્યાં ફુલ્યાં વિવિધ વૃક્ષોના ફલથી અને રનાથની દૃષ્ટિથી શોભાયમાન લલિત વૃંદાવનને નિહાળ. ૫.

પાંદડાંઓની જેમને શય્યા બનાવી છે, તેમનું સેવન કર. હે સુંદરિ મારાં નયનોને સફલ કર. શા માટે નકામા ત્યાં રહેવાનું છોડી દે છે ? તારા હૃદયમાં તેમના રસને સંચય કર. ૬.

જેમ વાદળાંઓમાં વિજળીઓ રહે છે તેમ જો સતત તેમની આથે રહીશ. તો અતિશય વિસ્તારવાળા સુખને તું અનુભવીશ. અમને પણ તેજ માન્ય છે, અમે તે અનુભવેલું નથી માટે જો તને સુરતની પણ ઇચ્છા હોય, તો અમે આ નિકુંજને જન રહિત, (પ્રિયાપ્રિયૈકયુક્ત) બનાવી દઇએ માટે માન ૭.

આ મે કહ્યું છે. હરિદાસને પ્રભુ સુખ આપજો. શ્રીવલ્લભપદના યુગમાંજ તે હરિદાસને વિશ્વાસ છે. શ્રીભાગવતના વિચારમાંજ વિશ્વાસ પામતા તે હરિદાસ ઉપર હે કૃપાળુ પરમાત્મા આપ કૃપા કરીને આપે એવેલા રાસનાં દર્શન આપો. ૮.

૧૫

શરણે આવેલા ભકતોને અભયદાન આપનાર પ્રભુને હું વંદન કરું છું. તે ભગ નથી વિખૂટા પડેલા જે પ્રભુ ભકતો છે, તે ભકતોનું મન પણ ભગવદ્દિરહથી દુઃખ છે. તેવા દુઃખિત થતા ભગવદ્ભકતોના મનને જીવનના અંતોષરૂપે પોતાનો આ આપનાર હરિને હું વંદન કરું છું. ૧.

નિષ્પ્રપંચ રીતિએ કંઈજાના રસથી સંતોષ પમાડીને પોતાના ભક્તજનના નયનોને જે હર્ષ આપનારા પ્રભુ છે, તે પ્રભુને વંદું છું. વળી, પોતાનું નામ સ્મરણ કરવામાં આતુર જે ભકતો છે, તે નિજભકતોના કરેલા વિવિધ પાપોનો નાશ કરનાર ભગવાનને હું વંદન કરું છું. ૨.

વ્રજયુવતિઓના જીવન મૂલને, ચિત્રવિચિત્ર પીળું રેશમી વસ્ત્ર જેમણે પહેરેલું છે તેમને, પોતાનો વિદ્રેષ કરનાર મનુષ્યોને પ્રતિકૂલ, અને નિજજનના મનમાં રહેનારાં શૂલને દૂર કરનારને હું વંદન કરું છું. ૩.

વિરહથી મનમાં ઉત્પન્ન થતા માનની અસરને દૂર કરનાર, વિષયરૂપી મહાવિષનું પાન કરીને તેને ચૂસી લેનાર, વિવિધ રીતિએ વિદ્યાસ પામતાં, અજ્ઞાનને છુંદી નાંખનાર, ગુણુગાનનેજ જેમને સાધન બનાવ્યું છે તેવા ભગવાનને વંદન કરું છું. ૪.

કરોડો કામદેવના દેહની કાંતિથી અતિશય લલિત લાગતા, રાસાદિ સેંકડો લીલાઓમાં ગૂંથાયેલા, ઉત્પન્ન થયેલ સર્વજનના ભાવને કળી જનાર, પોતાના શ્રીહસ્તને વિષે રહેલી મુરલીને નિજ મધુર અધર ઉપરથી વગાડનાર પ્રભુને વંદું છું ૫.

ગોકુલના સર્વ બાલકોનો સાથ કરનાર, ગોચારણ સમયની ગતિથી રતિનું

ગાયોની માફક રક્ષણ કરનાર આવેલા દૈત્યોને કરાલ કાલ સ્વરૂપે ધિરાજતા, અને શરણાગતોને વિવિધ લીલાઓથી પરિપાલન કરતા ભગવાનને હું વંદન કરું છું. ૬.

પોતાનું જ ધ્યાન ધરતા નિજલકતોને સંતોષ આપનાર, વ્રજયુવતીજનોની લીલાને વિષે આસક્ત, ઉત્પન્ન થયેલા મદનયુક્ત મત્તનયનથી અનુરાગી બનેલા, અને નિજ લકતોની સાથે જેમનું વિવિધ પ્રકારે રમણ ફલયુક્ત થયેલું છે, તેવા ભગવાનને હું વંદન કરું છું. ૭.

શ્રીવલ્લભવરના ચરણાધાર, સંસારનું સેવન કરનાર મનુષ્યોથી કાયમ સેવાતા, આ દીન હરિદાસ ઉપર આપ સદા કૃપા કરો. અને શરણે આવેલા આ હરિદાસને અપાર સંસાર સમુદ્રમાંથી તારો. ૮.

૧૬

હે નંદરાયજીના ઘરમાં વાસ કરનાર, આપની અનુકંપાથી લકતજનોથી સધાતા, નિદ્રાને લીધે અણ્ણ નયનો જેમનાં વિકસેલાં છે તથા આળસથી પરિહાસ (કંઈ કરીઓ સહિત આનંદ) નો સંચય કરનાર, હે પ્રભુ! માફ પાલન કરો. ૧.

હે વિષમ છે જેમની ચાલ તેનાથી વિષમ (ખીજ સમજી ન શકે તેવી રીતે) રીતિએ બને હરી લેનાર, નેત્રકમલોથી રસદાનનું સૂચન કરનાર, રસના સંબંધથી જેનું અજ્ઞાન લસે છે, અતિશય શિથિલ પીઠું પિતામ્બર ધારણ કરનાર, માફ પાલન કરો. ૨.

હે જેના શરીર ઉપર નળક્ષત થયેલ છે, ઠંડા શાંત પવનને સેવનાર, માયિક વચનોને રચવામાં અતિશય ધીર, વ્રજયુવતિઓને શિક્ષા કરવામાં પોપટરૂપે રહેનાર હે પ્રભુ! માફ પાલન કરો. ૩.

હે મદન કરતાં પણ અધિક સુંદર નંદરાયજીના નંદન! વૃંદાવનને વિષે પ્રકટ થયેલા ઈન્દ્ર! ગોવર્ધન પર્વતની કંદરાઓમાં સેવન કરનારા અમૃતમન્થન વળતે મંદરાચલ ધારણ કરનાર! માફ પાલન કરો. ૪.

કાલા ભ્રમર સરખા કેશને વિષે મુકુટ જેમનો ગુંથાયેલ છે તેવા હે પ્રભુ! કુંદના કુસુમોથી શૃંગારને રચનાર, કમલચંદ્રની શોભાથી મન્મથને જીતી લેનાર, લીલામાં કરેલાં વિદ્રોનો નાશ કરનાર, માફ પાલન કરો. ૫.

ચરણપતનથી કુંકુમયુક્ત કપોલને ધારણ કરનાર! અતિશય રતિથી જેમની નવ વનમાલા વિશેષે સૂકાઈ ગઈ છે તેવા હે પ્રભુ! હસ્તને વિષે રહેલા કમલના નાલને ફેરવનાર, શુભ રીતે કરેલી છે લીલા જેણે એવા હે ગોપાલ, માફ પણ પાલન કરો. ૬.

ગોપીજનના ભાવનું જેણે સન્માન કર્યું છે, એકતાનથી મનને વિષે વનનેજ ધારણ

કરી રાખનાર, કોકિલાના સમૂહના મધુર અવાજને સાંભળનાર! એકદષ્ટિથી મૃગશાવને
દેખાડનાર હે પ્રભુ ! માફ પાલન કરો. ૭.

કાયમ રાસલીલાના ફલનું સ્મરણ કરનાર, ગોપીપતિના વિશ્વામરૂપ શ્રીવલ્લભવરના
પદમાંજ વાસ કરનાર, ભગવાનની ગીતાનાં શુભોત્સવ ગાન કરનાર, શ્રીહરિદાસના ઉપર
પ્રભુ કૃપા કરો. ૮.

૧૭

ભગવાનના ખેલનથી મનને વિષે આનંદ પામતાં યશોદાજી, તેમની બાલલીલાઓના
વિનોદનું કાયમ ચિન્તન કરતાં કરતાં, સુંદર કેશસમૂહોની અવૃત્તિ (વાળ બરાબર કરવા
તે)ઓથી રૂચિર પુત્રરૂપી ભગવાનના વદનની ભાવના કરે છે. ૧.

કેવલ ભાવોનીજ વિશેષ ભાવના કરીને દીન બનેલાં, જેમની બાહુલતાઓ પણ
વત્સલતાનીજ બનેલી છે તેવાં, ત્યાં પ્રભુને ભેટવાને સમયે વિવેક વગરનાં બનતાં યશો-
દાજી, મીન સમાન ચપલ નયનવાળા શ્રીવદનની ભાવના કરે છે. ૨.

સુંદર ઉર્ધ્વપુંડ્રનું તિલક ધારણ કરનાર ભ્રમરીની માફક કાજલનાં બિંદુવાળાં
વદનની પુનઃ પણ તે ભગવાનને વિષે નિરંતર ચિત્ત રાખનારાં, ધન વગરનાં મનુષ્ય
સમાન ચિત્તવાળાં, શ્રીચશોદાજી ભાવના કરે છે. ૩.

અતિશય ભાવનાઓના ભાવનાના વિભાગ કરનારાં ત્યાં હૃદયને વિષે જેમને અતિરે
અનુરાગ પ્રકટ થયો છે તેવાં શ્રીચશોદાજી ગગને વિરાજતા સૂર્ય સમાન ભગવાનના મૃદુલ
કપોલ ઉપરના મનોહર કુંડલોના યુગલની ભાવના કરે છે. ૪.

તે ભગવાનના સૌન્દર્યથી મોહ પામેલાં, આટલા દિવસો સુધી મળેલા આનંદોનું
સંદોહન કરનારાં યશોદાજી વેણુવાદનથી ઉત્કુલ્લિત નાસિકા અને તેને વિષે રહેલા હાલતાં
જે મોતી છે તે મોતીના આભૂષણવાળા વદનની ભાવના કરે છે. ૫.

પોતાના હાથને વિષે રહેલા નવનીતને નિજબાલકને ખવડાવનારાં ગાયોની રજથી
તેમની અતિશય રક્ષા કરનારાં, યશોદાજી અરૂણાધરના ફલથી જેમને બિરળના ફલની
રતાશને પણ હરી દીધેલી છે, તે ભગવાનના વદન તરફ નિહાળે છે કે જે વદનની સુંદર-
રતાને લીધે જનસમૂહની દષ્ટિ પણ તેના ઉપર પડે છે. ૬.

લાંબા સમયથી ભગવાનને વિષે ચિત્તમાં ભાવને સંચય કરનારાં, તાત; તાત, એવી
બુમો મારતાં યશોદાજી (જેમની બાલલીલાઓનો આવિર્ભાવ થયેલ છે તેવા ભગવાનના)
સ્વાભાવિક અતિશય સુંદરમાં સુંદર નીલ ચિબુકવાળા; વદનની, ભાવના કરે છે. ૭.

શ્રીવલ્લભચરણમાં આવાસ કરનારા હરિદાસને વિષે પણ સદા કરુણા કરે છે, ર
મારો છે એમ મને જાણો. હે ભગવાન પરવશહૃદયથી માનો. ૮.

મુઘ વિનોદ કરનારા હે મારા બહાલા બાળકા ! તેં વનમાં જઈને શું શું કર્યું ? હમણાં ક્યાં જઈને આ પાંદડાંનો ઢગલો તારા માથા ઉપર મૂકી લાવ્યો ? ૧.

કુશરમાં જન્મેલા મનુષ્યના જેવા આ તારું ચિત્રવિચિત્રિત જે વદન હતું, તેને આવું સુંદર લલિત ક્યાંથી કરી લાવ્યો ? વળી સુંદર કાળા બ્રમર સમાન કેશને મથૂર-પિચ્છની કલાથી યુક્ત પણ તે ધારણ કર્યા છે. આવું સુંદર વદન ક્યાં બનાવી લાવ્યો ? ૨.

યમુનાજીના તીરે અતિશય શીતલ જલ તેં ગાયોના ધનને પાયું ? વળી અતિશય ગરમીને નિવારવા નિર્મલ એવા ક્યા જલમાં તે ધોયું ? ૩.

હે સુત ! વનને વિષે ક્યા ક્યા વૃક્ષોની છાયામાં ગોપબાલકોની સાથે બેઠા ? અને હે મારા વાલકા બાળ ! અહિંથી મેં મોકલાવેલ લોજનને તેં તારા મિત્રો સાથે હર્ષધેલા બનીને વનમાં આવું કે નહિ ? ૪.

અતિશય કોમલ ઘાસવાળા દેશને વિષે તેં ગાયોના કુલને ક્યાં ચરાવ્યું ? અરે ય ! તે ગાયોને ચરાવતાં કાંટાના સસુહ લાગેલા તારા ચરણને બતાવ. ૫.

તે બાલકોના સમુહમાં કયી કયી લીલાઓથી તેં વિલાસ કર્યો ? અરે કોની સાથે મલીને તેં તે વિપુલ વનમાં દોડાદોડ કરી મૂકી ? અને તે ક્યાં કરી ? તે તું કહે. ૬.

આટલા માટે તારે હમેશાં અતિશય ભય હોવાથી મોટાભાઈ બલભદ્ર સાથેજ રહેવું. પ્રમાણે ખૂબ વિનયપૂર્વક કહું છે. માટે હે ભાઈ તું માન. ૭.

શ્રીવદ્ધલવરના ચરણ કમલના સેવનથી તેમનાજ પદમાં વાસ કરી રહેનાર, તેમનાજ ગૃહના દાસ હરિદાસ ઉપર હે મિત્રોના વરદાન દોહનાર ! આપ સદા કૃપા કરો. ૮.

હે ગોકુલનાયક, અન્નના હૃદયમાં મન્મથને ઉત્પન્ન કરનારા પ્રભુ ! આપ રાત્રિએ ક્યાં પધાર્યા હતા ? આવું કરવું આપને શોભતું નથી. હે વ્રજયુવતિઓને બહુ સુખ આપનારા ! તમારા માટે તે યોગ્ય નથી. ૧.

આપ જે વિનયનાં વચનોને કહો છો, તે અતિશય માનભરેલા અમારા હૃદયમાં પ્રવેશતાંજ નથી. માટે આ માફ જે સન્માન કરો છો, તે સન્માનને પણ હું સાચું સ્વીકારતી નથી. કારણ કે હું જાણું છું તમારું ચિત્ત અન્ય વ્રજયુવતિઓને વિશે ચોટયું છે. ૨.

આપનું ચિત્ત અન્યમાં લગ્ન છે તેનાં અસંગ્ય ચિહ્નો આ આપના અંગના ભાવો પરથી જણાઈ આવે છે. હવે તો તે સ્પષ્ટજ છે. મને વિરહી મુકીને આપ બચારે, આ

પ્રમાણે કરો છો, ત્યારે તો આપનાં વિનય વચ્ચેને કે ગમે તેવાં માન મનાવતાં વચ્ચેના સમૂહને પણ હું શી રીતે માનું ? ૩.

આ આપની ઉબ્બીષ (પાઘ) પણ શિથિલ થઈ ગઈ છે, આ તમારું રૂપ પણ વિકલ દેખાય છે, અને આ તમે તમારું સર્વોગ સુંદર બનાવ્યું છે, તે તો કેવલ નિજ દુઃખ માટે જ બનાવેલું છે. માટે રાત્રિએ આપ ક્યાં ગયા હતા તે કહો. ૪.

કુંકુમ તથા કસ્તૂરીની ગંધોવાલી આ આપના હૃદયમાં નહેલી જે વનમાલા છે, તેને પણ આમ કેમ બનાવી મુકી છે. આપ તેમ બનાવવાને કેમ તૈયાર થયા છો ? હે દયા-યુક્ત ! આપ મારા ભણી બેઠાને મારું કે'વું સાંભળો. ૫.

આપ મારાથી વિખુટા પડેલા માટે રાત્રિએ નિકુંજમાં છાનામાના રાત્રિભર નક્ષત્રો-ને જ ગણ્યા કર્યાં, અને અતિશય પવનોનો સમૂહ જે નિકુંજમાં છે, તેવી તે નિકુંજમાં નિજ સખીઓથી બેઠાં બેઠાં, નિરાશ બનીને હું પણ બેઠી. ૬.

આખી રાતનો ઉભાગરો થયો છે. આંખો લાલચોળ બની ગઈ છે. લાલચોળ બનેલી તે આંખોને પાણીથી ધોઈ નાખીને નિર્મલ બનાવ. હે યુવતીઓના વીર ! તેં પણ ત કામદેવની સાથે કેમ યુદ્ધ કર્યું છે ? તે તો તું કહે. ૭.

શ્રીવલ્લભપદકમલની રેણુ જેને પ્રિય છે તેવા દીન હરિદાસ ઉપર હે પ્રભુ ! કૃષ્ણા કરો. આપના પ્રત્યે અનુરાગ (પ્રેમ) કરવામાં અતિશય ઠંડો, દોષના ફલને જે વનાર દીન હરિદાસ તેના ઉપર હે પ્રભુ આપ કૃષ્ણા કરો. ૮.

૨૦

સંધ્યાસમયે માતા યશોદાજી અહિં બાલકને ભોજન કરાવે છે. મારા સકલ સુખને આપનાર એકદમ અતિશય મીઠા, કોમલ દૂધભાતને નિજ મુખમાં મૂકે, એમ કહી માતા બાલકને જમા છે. ૧.

પ્રત્યેક કોણીએ માતા આનું આજ માગે છે. કે તારે પ્રથમ ચિત્ત દઈને આવું બેઠાં. તું બાઈ રહું, પછીથીજ તારે આ ગોકુલના સઘળા બાલકોની સાથે રમવા જવું બેઠાં. અને આમ હોવાથી પોતાના બાલકને કહે છે, હે મારા બહાલુડા બાલ ! આમ ઉતાવળ શા માટે કરે છે ? અર્થાત્ નિરાંતે બાને પછીથી રમવા જા. ૨.

ગોપકુલના પાલક ભગવાનને માતા યશોદાજી પુનઃ પણ હે બાલક ! તેં વનમાં કયું ચરિત્ર કર્યું ? તે મારી આગળ કહે' એમ ધીમે ધીમે કહે છે. તે જમણા હાથથી ભગવાનને પાંખો કરે છે, અને વામ હસ્તથી કેશ સહિત વદનનું માર્જન કરે છે. ૩.

નિજ મુખમાંથી નીચે પડેલાં જે દૂધનાં ટીપાંઓનો સમૂહ છે, તે અફલુત સમ

અતિશય વાંકી વાળીને, તેવી વાંકી દૃષ્ટિથી લુછી નાંખે છે. અને તે માતા યશોદાજી પોતાના બાલકના લાવણ્યની અમૃતવૃષ્ટિથી શ્રીમુખના દર્શનમાં અતિશય મુખી થાય છે. ૪.

અતિશય હસી હસીને મુખ્યમુખ પર નયનો ઢાળીને, લોકમાં પ્રસિદ્ધ (લૌકિકમાં માતા જેમ પોતાના પુત્ર માટે કરે છે તેમ) પ્રિયકથાને વારંવાર કહે છે, હવે ભોજનમાં વિલંબ થાય તે માતા સહન કરી શકતાં નથી, બહુ વાર થાય તે તેમને ગમતું પણ નથી. કારણ કે તેમને સ્વચ્છ પદ્યકં ઉપર શય્યા સિદ્ધ કરી છે. ૫.

પ્રિયપુત્રની મનોહર બાલલીલાઓને નિજમાતા યશોદાજી પણ પ્રાણસદનરૂપી દાંતોને દેખી દેખી ગાય છે, તેન સીતકાર કરે છે, રોમાંચિત થાય છે, પ્રત્યેક પગલે હસે છે, અને તેને જોઈ, જોઈને મનમાં અતિશય રહે છે. ૬.

જોખામાં બેસાડીને. મુખમાં પોતાનાં બે આંગળાં મૂકીને ધવરાવે છે. અને તેય તેના મુખનું તાણુલ મૂકીને બાલકને ખવરાવે છે. વનમાંથી તે પાછો ફરીને આવ્યો છે, માટે ખિન્ન છે, એમ માની માની તે તેને પોતાને જોળે બેસાડી, કેમલ શય્યામાં શયન કરાવે છે. ૭.

હે પ્રભુ ! પોતાના વદનથી ચર્ચિત અધરામૃતનું દાન હરિદાસને આપો. તે શ્રીહરિ-પણુ શ્રીવલ્લભાધીશપદ્મમલના સેવનથી વિહિત ભાવના ભારથી ઉત્પન્ન થનારા ના ચાચક છે. માટે તે આપો. ૮.

૨૧

હે ગોકુલાધીશ ! જોલો તમે આ સવારના પહોરમાં ક્યાંથી આવ્યા છો ? તે તમે કહો, ઈતર સુવતીઓએ કરેલા ચિહ્નો જોઈને મનમાં એકદમ એમ આવે છે કે આપ શું માફ ઘર ભૂલી ગયા ? કે મારા ઘરમાં જે કપડો થયાં તે તમારા મનમાં આવ્યાં ? ૧.

હે દયારહિત ! આ માફ કહેવું સાંભળો. તમને રોષ કરીને આવવાની અહિં જરૂર નથી. ઘેર પાછા જાવ, મારી સાથે વધારે ન જોલો. જેના માનને જડમૂલથી ઉખેડી નાંખવાને તૈયાર થયેલા છો ત્યાં જાવ. અને શા માટે વિરહની ઘરની ખાઈએ આવેલીને બહાર કાઢતા નથી અને પેલીને માન મનાવવા જાવ છો. ૨.

નિખિલ નાથ ! એવા તમારા રસ્તામાં પડેલા દોષોની ગણના વધારે ને વધારે દેખાય છે. ૩.

વિષયકૃત લાલસાઓથી તમારું મન જ્યાં લલચાયેલું છે, ત્યાં જાવ. અને આવેલા મુખને ત્યાંજ આપો. અને વિરહને લીધે ઉત્પન્ન થયેલા, વિરહના ભારથી અરેરે ! રિપૂણ એવું જે હુઃખ તેને દૂર કરી, તેના મનોરથને હે હરિ ! આપ જલદીથી કરો. ૪.

હું તે સર્વ જાણું છું. પરંતુ હે ઈશ ! જરેખર ભૂલી જઈ છું. પરંતુ તે ગોકુલના રાજાના હૃદયમાં જે આવેલું છે, તેને તે તો ભુલતી નથી. તમે અહિં યાદ દેવરાવવાજ આવ્યા છો, હે ગોકુલાધીશ, તમારા વિનાનો સમય કલ્પ સમાન લાગે છે, માટે હું શું કરું ? ૫.

હે નાથ, જેવી રીતે મારા હૃદયમાં આપ આજ વિના બોલાવ્યે ખુશામત કરતા આવ્યા છો તેવી રીતે મારા હૃદયમાં બિરાજો, તેવી વિજ્ઞાપના છે. હે નાથ, આપ હવે ચાલો રાતભરના જાગરણથી આપની આંખો લાલચોળ થઈ ગઈ છે, માટે શયન કરો કે જેથી આજસ સહિત પરિતાપ છે, તે પરિતાપ દૂર થાય. ૬.

આ પ્રમાણેનાં તેમનાં વચનો સાંભળવાથી જે માનિનીના વદન પ્રત્યે હૃદયકમલમાં અતિશય માન ઉત્પન્ન થયું છે તેવા ભગવાન અતિશય ભાગ્યશાળી, અદ્ભુત આકારવાળા શ્રીગોપીજનના મનોરથને પરિપૂર્ણ કરો. ૭.

વિષયીજનોના સંગથી ઉત્પન્ન થતી જે દુર્ભાંતિ છે. તેના વિરોધ રૂપે અવતરેલા જે શ્રીવલ્લભાચાર્યજી તેમના ચરણકમલની રેણુને ચરણ શરણ આવેલા, ધર્મ રહિત અતિષય દોષ કરનારાઓનોજ અરે રે ! સંગ કરનાર જે હરિદાસ છે તેમને તે આપો.

૨૨

શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યજીના દ્વિતીય પુત્ર, ભકિતપંથથી શરણે આવેલા જે મનુષ્યો તે સર્વને નિઃસાધન બનાવનાર, શ્રી ગુસાંજીને વંદન કરું છું. ૧.

જેણે સારી પેઠે જણાવેલા ભાવ ભાવથી શ્રીગોકુલના નાથ (શ્રીકૃષ્ણ)જીને વશ કર્યા છે, તેમને ત્યાં ઉપમા ન આપી શકાય તેવા ભાવોની વિભાવના કરવામાં અતિશય ચતુર એવા મારા શ્રીવિઠ્ઠલનાથજીને હું નમું છું. ૨.

હરિનો સંગઘે ધરાવતી વ્રજયુવતીઓના સમુદાયમાં વિવિધ પ્રકારના સંગઘથી સહાય કરનાર. અતુલ વચનોથી તરણુ સ્ત્રીઓને સંતોષ પમાડનાર, અને તેમના જીવન પતિરૂપ શ્રીવિઠ્ઠલનાથજીને હું વંદું છું. ૩.

મન, વાણીથી અગોચર કૃતિઓ રચી રચીને જેમણે પોતાનો મહિમા જણાવ્યો છે નિજ સેવકોથી સેવાયલા તમારા જે બંને ચરણો છે, તેમાં નમેલા હૃદયસ્થાને જેણે સ્વીકારેલું છે (આકર્ષેલું છે) તે શ્રીગુસાંજીને વંદું છું. ૪.

વરણ કરેલા જીવોના સુખના સ્થાન રૂપે રસમય મનોહર સ્વરૂપ જેણે પ્રકટ કરેલું છે, તે, અને શ્રીભાગવતની વિવૃત્તિનો બોધ કરવાથી નિજજનોની મતિમાં શોભાયમાન થયેલા એવા રાજા (સ્વરૂપે) શ્રીવિઠ્ઠલનાથજીને હું વંદું છું. ૫.

પોતાના અમૃતથી અંદ્રમંડલના સુંદર વદનકમલને જેમને જીતી લીધું છે,

સર્વજનના મનને મોહ કરનાર, પોતાની કાંતિથી મનમથના માનને પણ દૂર કરી નાંખનાર શ્રીગુસાંધીજીને હું નમન કરું છું. ૬.

કસ્તુરીના સહજ તિલકથી જેમનો સુંદર ભાલપ્રદેશ શોભી રહ્યો છે, તથા વાંકા વળેલા કેશો જેમના વદન કમલ ઉપર વીંટળાયેલા હોવાથી ભ્રમરોની માલા સમ જેમનું વદન લાગે છે. તેમને નમન કરું છું. ૭.

આવા શ્રીવિકૃલનાથજી કોઇ વખતે પણ આ કિંકર હરિદાસ કે જે તેમના પદમાં વાસ કરીને રહ્યા છે, તેમના ઉપર કૃપા કરે. અને ગોપીપતિના ચરણકમલમાં અતિશય ભાવ થાવ. ૮.

૨૩

નંદરાયજીના ભવનના ભૂષણરૂપ, સિંહનખના ભૂષણથી જેમનો હૃદયપ્રદેશ શોભી રહ્યો છે, મંદ મંદ હાસ્યથી જેમનાં નાસિકાઓ પ્રકુલ્લિત છે, અને તેનાથી જેમનું મુખ કમલ પણ મનોહર દેખાય છે, જેમના વદનચંદ્રના કિરણોની કાંતિથી મનોજ(મનમથ)નું મન પણ ઘટી ગયું છે, તે શ્રીગોકુલેશને હું નમન કરું છું. ૧.

વદનકમલ ઉપર ભ્રમરસમાન જેમની અલકાવલિ અતિશય શોભી રહી છે, મયૂર જના મુકુટથી તથા ગુંજની માલાઓથી ચિત્ર વિચિત્રિત બહુ જે શોભી રહ્યા છે, તે દેશને વંદું છું. ૨.

યુવતીઓના મુખકમલના ભ્રમરથી જેમનાં નયનો ચંચલ છે, અને પોતાનો અનુપમ ભાવ ગુપ્ત, ચંચલ નયન હોવા છતાં રાખેલ છે તે શ્રીગોકુલેશને ભજું છું. ૩.

જે ભ્રમરોની વચમાં જેમની માતાએ મેશનું ટપકું કરેલું છે, અને અમૃતનાં રસ-ઝરણાંઓથી ચંદ્રમા સમાન કિંવા તેનેય જીતી લેતું જેમનું વદન છે તેમને ભજું છું. ૪.

જેમના કોમલ કપોલ ઉપર કણનાં જન્ને કુંડલો હાલે છે, તે પણ શોભે છે અને જેમના ચિખુકને વિષે હીરકનું ભય ઉત્પન્ન કરતું આભૂષણ છે, તેમને ભજું છું. ૫.

પુનઃ તે શ્રીગોકુલેશજીના કંઠ ઉપર મુશોભિત મુકતામણિનું આભરણ હોવાથી તેમની ગ્રીવા પણ સુંદર રીતે ઉદય પામે છે, અને ઘણા ભાવથી તેમને યુવતીજનોના જીવને પણ જીતી લીધો છે. ૬.

કેડ ઉપર પીળું પીતામ્બર હોવાથી તેમનું સ્વરૂપ પણ શોભે છે, અને તેમના કેવલ એક પગના નખની કાંતિથી તો દેવતાઓ, મનુષ્યો, ને મુનિગણો, તથા રાજાઓનું પણ માન ઉતરી જાય છે. ૭.

શ્રીવલ્લભાચાર્યના ચરણની કૃપાથી આ અષ્ટપદી મેં રચી છે! માફ આ વચન કારો એજ હે પ્રભુ મારી પણ વિજ્ઞાપના છે. ૮.

પ્રિયસખિજનના વિરહમાં ભગવાન વનમાં ફરે છે. તે ભગવાનનું વનમાં ફરવું તે વિરહી મનુષ્યના શરણરૂપેજ છે. ગોકુલનું પતિપદ પામનાર અતિશય ભાવવાળાઓના શોકના તરણ રૂપે તે ભગવાનનું વનચારણ છે. ૧.

વનચરણમાં સુંદર ભાતભાતનાં વૃક્ષોથી વીંટળાયેલી લતાઓનાં વૃન્દો દેખીને આનંદ ઉત્પન્ન થાય છે, અને સુંદર ઠંડો પવન શરીર ઉપર આવવાથી તે વૃક્ષોના ઉપર નહેલા કુસુમોના મકરંદ પણ હાલે છે. ૨.

વનમાં ફરતાં ફરતાં આકાશમાં થતા નેધના જેવા ગંભીર મનના વિલાસયુક્ત અવાજ સાંભળવાથી અતિશય હર્ષયુક્ત જેમનું મન બને છે તેવાં તે ભગવાન સુંદર અદ્ભુત બે પાંપણના દર્શનથી હૃદયને વિશે રહેલા દુઃખને નિદારે છે. ૩.

ફલયુક્ત રસાલ શાલવૃક્ષની શાખા ઉપર રહેલી કોયલડીના ફૂજનથી તે ભગવાનને વનગમનમાં કંઈક સુખ થયેલ છે, અને ત્યાં તે સ્થલને વિષે જેની શોભાની ઉપમા પાન આપી શકાય તેવી સુંદર યુવતિજનનું મનોહર મુખ દેખે છે, તેથી પણ કંઈક રાખે છે. ૪.

લીલા રસને જોઈને હરિરૂપ નામનું તે ચિંતન કરે છે, અને હૃદયને વિષે રાગ ગાનોના રણકારથી કણ્ઠનું સંવર્ધન કરે છે. ૫.

ગગનમાં વિલાસ કરતા અતિશય ગાઠાં વાદળાંઓના સમૂહોને જોઈને તેમને તે વનચરણ સુખ આપે છે. અને તે જ્યારે વનમાં ફરે છે, તે વખતે વૃક્ષોની શાખાઓના કંપવાથી મૃદુ પાંદડાઓ હાલે છે, અને તે રીતે હાલીને ભગવાનનું સન્માન કરે છે. ૬.

પોતે વિવિધ સ્થલોએ કરેલી લીલાઓને જણાવવામાં તે અતિશય નિપુણ છે, અને પોતાની પાસે રહેલા પ્રિયના સુખસમૂહને વિચારવામાં તેમનું મન અતિશય કૃપણ છે. ૭.

આવી દશાવાળા હરિદાસને આવો ગહન વિહાર દર્શાવો. તે હરિદાસે તો પોતાના હૃદયમાં હરિને પ્રિય એવા વલ્લભવરના પદકમલના નળના પ્રકાશમણિના હારેને સ્થાપ્યા છે. ૮.

હૈ માનિનિ! વિયોગી થઈને શા માટે બેસી રહેલ છે? હરિની સાથે સંલોગ કર. તે હરિના અધરામૃતનું પાન કરીને તે પાનથી તારા મનમાં ઉત્પન્ન થયેલો અતિશય વિષમ ભવરોગ જે છે તેને દૂર કર. ૧.

તે ભગવાને પોતે સ્વહસ્તથી એકત્રિત કરેલાં અતિશય સુંદર કુસુમોથી શયનગૃહ તૈયાર કર્યું છે, અને પ્રત્યેક પદે ત્યાં બેઠા બેઠા પોતાના અપલ ચક્રિત નયનોથી અવલોકન કરે છે, માટે તેવા હરિને મલ. ૨.

શય્યાને વિષે શયન પમાડેલી એવી હે સખિ ! તારા ભાવથી તે શયનના સંદર્શનથી તેમને સુખ થયેલું છે. કારણકે તે એમ આશા રાખી બેઠા છે કે તે સ્ત્રી મારા ઉપર કૃપા કરશે. અને તે કૃપા કરવાની આશામાંજ તે અતિશય સંતોષ ભર્યા બની કાયમના હસતું સુખ રાખી બેસી રહ્યા છે, માટે તેમને મલ. ૩.

પુનઃ પણ તાલના વૃન્તથી જે પવન ફેરવાય છે, તે પવનથી પણ તેમનું હૃદય વિશેષ વશ થઈ ગયેલ છે. અને ત્યાં ઉત્પન્ન થતા શ્રમણિંદુઓની ગણતરી જેમના વદન કમલ ઉપર મનથી જણાઈ આવે છે, તે ભગવાનને મલ. ૪.

વાંકડીઆ કેશ સમૂહોવાળા, જેમની આંખોમાં ઉભગરાથી રતિનો આવિર્ભાવ દેખાય છે, અને આવી રીતે અતિશય કઠિન મદનનાં બાણોથી જે વિરહ દશાને ભોગવી રહ્યા છે, તેવી વિરહ દશાને ભોગવતા હરિને મલ. ૫.

કોઈએક સુંદર સ્ત્રીના સુખ ઉપર રહેલી ગંધના લોભથી અતિશય ભારવાળો નો શ્વાસ બની ગયેલો છે, અને પુનઃ પણ સ્તન ઉપર રહેલા હારની શોભાથી સતત ને રાસ સાંભળે છે, તે ભગવાનને મલ. ૬.

કમલ કરતાં પણ જે વધારે સુંદર એવા ચરણકમલની સેવા કરીને, દયાળુ હૃદય મલમાં ભાવવાળું એકજ સુખ જેણે સંપાદેલું છે તેમને મલ. ૭.

શ્રીવદ્ધમપદકમલમાંજ જેમની વિમલ મતિ છે, તેવા હરિદાસને વિષે દયાસહિત હે સખિ ! મનથી ભાવ પામો. અને આ પ્રમાણે વિનયથી ભાવવાળાઓનો નિજભાવ હરિદાસને આપો.

૨૬

હે કમલસમાન નેત્રવાળી, હરિનું અનુસરણ કર. હે સુંદરિ ! કુસુમોથી ઝિછાવેલી સેજમાં હરિની સાથે શયન કર. ૧.

વિરહભાવ જેમના હૃદયમાં અતિશય ઉદય પામ્યો છે, અને તે વિરહભાવને દૂર કરવા માટે ગુણાનું જે ગાન કરે છે, તવા શ્રી હરિનું અનુસરણ કર. વળી, તે ભગવાન પ્રત્યેક અવયવોમાં દેખાતી ઉપમા આપી ન શકાય તેવી, કાતિની પરિભાવના કરવામાં નિપુણ છે. ૨.

પોતાના પદકમલની આકૃતિ લાંબા સમય સુધી જોઈને વૃક્ષના પાંદડાઓની આકૃતિ પણ તેવીજ છે, તેવી ભાવના જેમના હૃદયમાં થાય છે. ચરણકમલની ચમત્કૃતિ (ચિત્રતા)ને જોઈને જેમણે દૃષ્ટિનો વય રચેલો છે, તેવા તે ભગવાન છે. ૩,

ભાવને વશ થઈને પોતાના આશય રૂપે નકકી કરેલા વિનોદને ઉજવવા માટે જે વિશેષ વિચાર કરી રહ્યા છે, તથા ભાવના પ્રમાણેના રૂચિર અવયવોને જોઈને જે નેત્રોના સંચાર કરી રહ્યા છે, તે પ્રભુતું અનુસરણ કર. ૪.

હે સુંદરી! તારી સાથેના આલિંગનની ભાવનાથી જેમને સંભ્રમમાં ને સંભ્રમમાં સુખ ઉત્પન્ન થયું છે, તેમજ તારા મધુરાધરના અમૃતપાનનું સંપુટ લેવાને માટે જેમનું સુખ આતિશય મનોહર બન્યું છે, તેવા હરિને અનુસર. ૫.

તને માન ઉત્પન્ન થયું છે એમ ભાવના કરીને, તે માનને દૂર કરવાને બન્ને હસ્તથી જેમને પદકમલને પકડી રાખ્યા છે, અને જે પદકમલના નખચંદ્રના કિરણોથી અતિશય હર્ષ અને વિનોદ વિશેષ પામેલા છે, તે હરિને અનુસર. ૬.

પોતાના હૃદયમાં અતિશય વિરહ ઉત્પન્ન થવાથી તેમના મનમાં તે પ્રભુ સંતાપ પામ્યા છે, અને તે સંતાપને શાંત પમાડવા, શરીરના દાહને દૂર કરનાર એવો શીતલ કમલનો કલાપ જેમણે શોધી કાઢ્યો છે, તેવા હરિને અનુસર. ૭.

શાંત, ઉપાયોથી નકકી કરેલો, પોતાનો જન્મ સફલજ છે, એમ વિશ્વાસ રાખી એકેલા, શ્રીવલ્લભવચરણકમલની પરિમલથી શોભિત હરિદાસ (ગિરિરાજ) ને અનુસર. ૮.

૨૭

હે માનિનિ! હું તને પાચે લાગું છું. ગોકુલપતિના સંગનો અંગીકાર કર કે જેથી એકદમ હું લીલી થઈશ. ૧.

આ માટે અતિશય દીન વિનય વચન માન. તારો અને પ્રભુનો મેળાપ કરવામાંજ હું હિત જોઈ રહી છું. અલિ! અતિશય રોષવાળા બનવામાં કાયદો નથી, તને તે શોભતું નથી. કૃપાથી હું તો તારી દાસી બની છું, માટે તું માન. ૨.

હે સખિ! તારો પંથ જોઈ જોઈને તો પ્રભુ હસી રહ્યા છે, તારું માન દૂર કરવા માટે તો મને નિમેલી છે! તેથી તારા ચરણતું પરિચરણ હંમેશાં કરવાથી તું તો દોષ રહિત છે એમ જાણ. ૩.

તારી રતિ સંપાદન કરવા માટે નિરૂપધિ શ્રીગોકુલપતિએ મને મોકલી છે, જો તું નહિ આવીશ (જો તું અહિંથી જઈશ) તો આ હું વૃથા જઈશ, અને હું તો નિપુણ સ્ત્રીઓમાંની તો એક ગણાઉં છું. ૪.

ઓહ હો! તું તો કેમેય માન છોડતીજ નથી. જો હવે આમ માનમાંજ રહી

તો હું તો બીજી યુવતીઓથી હારી જઈશ. હે સખિ ! આ માટે કહ્યું અથવા તો મેં નકકી કરેલું આ જો તું નહિ માનું, તો બીજી વનિતાઓની મધ્યમાં હું શું કહીશ ? ૫.

હે સખિ ! તારા વદનમાં અમૃતને ઉત્પન્ન કરનાર કિરણરૂપે જે ચકોર છે તેવા ભગવાનને સુખી થયેલા બનાવ. હું તો આ તારા આગળ પૃથ્વી ઉપર આજોડું છું. (પગે લાગું છું) બીજી સખીજનોના અહંકારવાળા બહુજ વાક્યોની રચના થવાથી, તે વાક્યોના શોકમાં હું તો ખૂબજ છુદાયેલી છું. માટે માટે કહ્યું માન, તને પગે લાગું છું.

અલિ સખી ! જો હવે નિજસંગમનો ભંગ કરવા જઈશ, તો મારે માટે હવે જીવવું પણ મુશ્કેલ થઈ પડશે. હું પુનઃ માટે મુખ પણ કેવી રીતે બતાવી શકીશ ? તેટલુંજ નહિ પણ હરિએ તો ખુબજ કહ્યું છે મારે માટે કહ્યું માન. ૭.

આ પ્રમાણે સહચરિનાં વચનોને હૃદયથી સાંભળે છે, અને તે સહચરિ, પણ 'હે સખિ હું ચાલીશ' એમ કહે છે. શ્રીવલ્લભવર ચરણની રેણુરૂપ હરિદાસને મદીય જન બાણી કૃપાથી વિંટી વળે એમ વિનંતિ છે. ૮.

૨૮

અતિશય દોષો સહિત એવી જો હું તેના ઉપર હે સખી ! દયાને ખોવાથી તે વિપત્તિ થતાં, હવે આ સુંદર વર્ષારતુના સમયમાં વિરહથી પરિતપ્ત બનેલી હોવાથી કેવી રીતે જીવું ? તે તું કહે. ૧.

વિરહાનલ ઉત્પન્ન કરનાર વાદળાંઓ પણ જ્યાં કોયલો અને મયૂરો ફૂજન કરે છે, અને આનંદ કરે છે તેવા ગોવર્ધન પર્વત ઉપર વર્ષે છે. અને જ્યાં ભૂમિ હરિ-આળી છે. અને જેના શિખર ઉપર ઘાસના પુખ્ત સમૂહો છે. અને તે પવન આવવાથી હાલે છે. અને ઇંદ્ર કોપના નિમિત્તથી જેના મૂલ આગળ અનુરાગનો સમય વિલસે છે તેવા શિખર ઉપર વર્ષે છે. ૩.

શ્રીગોવર્ધન પર્વત ઉપર આવેલી ભાતભાતની શિલાઓ ઉપર શુદ્ધ પોતાના સ્વરૂપ વાળી ગોપીજનોની સાથે ભગવાન બિરાજે છે. નિજરૂપ સમાન સ્વરૂપ શ્રીમુખ દેખીને આનંદ જેમને ઉત્પન્ન થયો છે, અને જ્યાં તેવા આનંદના વિલાસોથી ગુણોની ગાથા ગવાય છે, ત્યાં વર્ષે છે. ૪-

નવાં વાદળાંઓની મધ્યમાં શોભતી સફેદ બગલાઓની માલા દેખાય છે, મુરલી મેઘનાદની પાછળ ગર્જના કરે છે, અને સુરસલ મુરલી રસ ક્ષરે છે. ૫.

અતિશય ચંચલ વિજળીઓ ઉદય પામે છે. અહિં માણસોને તે ચલાવે છે, અને

મેઘમણે રથેશ અંધકાર યુક્ત વન ખીક પમાડે છે. ૬.

વળી અતિશય સુંદર કુસુંભના ફૂલોના વચ્ચેને પહેરવાથી પોતાનું રૂપ અતિશય શોભી રહ્યું છે. તેનાથી મેઘના સમાગમ સમયે આ નિરૂપધિ ગોકુલના રાજા વિરહનું ગાન કરે છે. ૭.

આ પ્રમાણે વિરહી એવા હરિદાસ અતિશય કંઠશાળીને વિજ્ઞાપના કરે છે. તે શ્રીહરિદાસ શ્રીવલ્લભપદ્મમલના પરાગને ધારણ કરનારને વિષે વાસ કરી રહ્યા છે. ૮.

૨૯

મધ્યાહનનો સમય થયો છે. તોપણ ગોકુલપતિ ગોપ જાલકો સાથે તુલસીનાં વનોમાં સતત ફરે છે. ૧.

અતિશય પ્રીતિવાળાં વચ્ચેનાથી ગાયોને નામ દધ દધને શ્રીમુખથી બોલાવે છે. અને વિપુલ રસથી પરિપૂર્ણ સુંદર કુંજની રચના થવાથી મનમાં હર્ષ પામે છે. ૨.

નિર્મલ પાણીથી શિખર ઉપર રહેલી રૂચિર શિલા ઉપર બેસીને ગોપમંડલીની વચ્ચે પ્રવેશી ઘેરથી આવેલું લાથું આરોગે છે ૩.

પ્રત્યેક ફૂલો ઉપર અંગુલિ કરતાં કરતાં પોતાના હસ્તમાં તે વિવિધ ફૂલો મુકે મધ્યમાં ચોખ્ખા (ભાત) પીરસે છે. દષ્ટિ ફેરવે છે. અને પોતાની માતાએ બનાવેલી વાગીઓની સરાહના કરે છે. ૪.

યમુનાજીમાં જઈને અંજલિએથી યમુનાજીના નિર્મલ જલને પીવે છે અને પોતાના નેત્રોના સંબંધથી લાંબા સમય સુધી જલમાં પોતાનું પ્રતિબિમ્બ જુએ છે. ૫.

અતિશય મધુર વેણુને ધીમેથી વગાડે છે. ગોધન સાથે ચાલે છે. અને વનપ્રદેશોમાં સૂર્યને લીધે આવેલા તાપને દૂર કરે છે. ૬.

ગોપજનોએ મન્યન કરેલા દૂધને સોનેરી ખ્યાલામાં તે પીએ છે. અને અતિશય વિરહથી વ્યથિત થયેલા જાલકોના સમૂહના હૃદયને શાંત પમાડે છે. ૭.

શ્રીવલ્લભપદ્મમલના પરાગના રાગમાં જેમનું હૃદય રંજન પામેલું છે. તેવા હરિદાસને ભાવોથી સુખિત બતાવો અને હૃર્જન પુરૂષોના સંગનો અંત આણો. ૮.

૩૦

રસયુક્ત હૃદયને વિષે આપનો ચરણ ધરો વળી શિલા ઉપરનાં ધાસનાં મૂલોથી પગ વ્યથા પામે છે. એમ ધારીને ચિંતાયુક્ત બનેલા હૃદયને વિષે આપ પગ ધરો

આપનું પદકમલ અતિશય સુંદર છે. માટે આપને માટે તો ધરણી ઉપર ફરવું પણ અયોગ્ય છે અને અતિશય ઉદ્દભટ ભાવે કરીને નિરંતર નયનમાંથી વિમલ નીર પણ બહાર ઝરે છે ર.

જો કે આપ જ્યારે વનમાં ફરો છો. ત્યારે તે આપના વનવિહાર વખતે ચાલવામાં પ્રત્યેક પગલે શ્રી પણ સહાય કરે છે. તો પણ હે પ્રભુ! આપના ચરણનાં ચિહ્નોના દેખવાથી હૃદયને પીડા થાય છે. ૩.

જો કે પૃથ્વીએ તો પોતાની સમાનતાનો ત્યાગ કર્યો છે. તો પણ જો આપ અહિંથી જવાનો ઉત્સાહ બતાવો તો હું હસ્તથી એકદમ ઠીક બનાવી દઉં ૪.

લૌકિક મતિમાં અતિશય મંદ એવા ગોપીજનોના વૃંદમાં વ્રજ સંગંધિ ગાયોની પાછળ જનાર દોષનો ચિત્તમાં શું કરવા વિચાર કરો છો? ૫

પૃથ્વી વિષે આપ તાપસ ચરણને ધારણ કરવાને માટે શા માટે બહીનો છો? કાલિય સર્પની કૃષ્ણા ઉપર જેમને પગ ધર્યો છે તેમના માટે આ તમારું કરવું શું અહ્ભુત છે? ૬.

મર્દનથી ઉત્પન્ન થતા ભૂમિના દુઃખને પગથી ઉત્પન્ન થતા આનંદથી અહાહા હે પ્રભુ ૫ દૂર કરો છો, પરંતુ તેમાં મારા ઉપર હે ગોવિંદ! આપે શું કર્યું? ૭.

શ્રીવલ્લપદકમલમાં સદા ગતિ રાખનાર તેમની સંગતને લીધે તેવીજ ગંધયુક્ત પના સરસ હૃદયની સાથે કંઠુષાએ કરીને નિજચરણથી હરિદાસને જોડો. ૮

૩૧

બહાલા મિત્ર, તું જઈશ નહિ હમણાં હું દૂધનું મન્યન કરું છું, મથન કરતાં ઉપર આવેલા કીણવાલા દૂધને આરોગજે સુંદર પદ્મઓના બનાવેલા પડીઆમાં તે હું તને આપીશ તારે તો મારા ઉપર દયા કરવી જોઈએ ૧,

હે ભાવસુંદર હરિ, ખરેખર આ શીતલ થઈ નય છે. મેં વનમાં જે ચત્રથી કર્યું છે. તે સાંભળ. વિલમ્બ કેમ કરે છે? મારી પાસે ગોપસુતોની મંડલીમાં વિહિત કરેલા વિનયે ઉભો રહે. ૨.

હે ગોવિંદ! અત્યારે આપના દર્શનથી દુઃખોની હારોના પણ અંત આવી જાય છે, જોવા લાયક નીલમણિના મનોહર મુખમાં લાગી રહેલાં મધુ અને દુધનાં કણોના પરમ શોભા સમૃદ્ધ દેખાય છે. ૩.

ઉભો રહે. હું તને પરમ અહ્ભુત કથા કહું છું. વળી એકે કહેલું મીઠું મધુર વચન કહું છું મને મહાવનમાં આપની સેવામાં હે ગોકુલાધીશ કંઠુષાથી રાખો. ૪.

અતિશય ગુપ્ત એક વાત છે. તે લોકના લયથી ખુલ્લી રીતે કહેવાય તેમ નથી માટે પાસે આવો આપના કાનમાં કંઈકપણ ગુપ્ત રીતે કહું. શું કહું છું? તો કહે છે કે મનોહર કુંજમાં અદ્ભુત સંકેતની રચના કરે. મારા ચરણની ગતિ વધારીને એકદમ જલ્દીથી હું ત્યાં આવી પહોંચું છું. ૫.

હે હરિ! અતિશય રમણથી જ્યારે સંભ્રમ ઉત્પન્ન થયે ત્યારે હું આપને પંખો કરીશ પરંતુ હે પ્રભુ ભક્ત ઉપર કૃપા કરીને તે ભક્તકૃપાએ આનાં દર્શન કરાવો રસિકજનના નાથની સાથે જ્યારે તેનું રમણ થાય ત્યારે આપે પણ કંઈ પણ કાચ કરવા માટે એકદમ નિમણુંક કરવી કે જેથી દર્શનનો લાભ મળે. ૬,

નકકો કરેલી ઇચ્છાની વિરુદ્ધ જઈને પણ મારા પ્રભુ મને ક્યારે સ્વામિનીજીના હસતા વદનને દેખાડશે? અને સ્વામિનીજીના અને પ્રભુના સુરત સંગ્રામમાં પ્રભુનીજ સમ્યક્ પ્રકારે જીત થવાથી મારા મુખમાંથી નીકળેલાં અભિનંદનના વચનોને ભગવાન ક્યારે મન દઈને સાંભળશે? ૭.

શ્રીવલ્લભપદકમલના સેવનથી વિદિત ભક્તિ વડે ઉત્પન્ન થયેલા ફલની આશાથી હંમેશાં સાથે રહેનાર દીન હરિદાસને નિજ દાસ્ય આપો. હે કરુણાતમ પ્રભુ! દીન હરિદાસ ઉપર અતિશય અનુરાગ સાધીને વિદ્વાસ પામો. ૮.

૩૨

હાહા સાંભળો. હે પ્રભુ વનમાં જશે નહિ શું એવું ગમન યોગ્ય છે? અહિં જ ગોપજનોથી વીંટળાઈને મજરાજની ગાયોના ઘનને ચારવી જોઈએ. ૧.

હે પ્રભો! વિવિધ વસ્ત્રોને આભૂષણથી હું તારા દેહના ઉપર અલંકાર ધારણ કરાવું, હે પ્રભુ અત્યંત વિશાલ તેવા મારા ગૃહમાં એકાંતમાં ગિરાજો. ૨.

અતિશય સુગંધીવાળું શુદ્ધ અતિશય ગંધયુક્ત ઈંચી રીતે પ્રસરતા તૈલથી હે પ્રભુ આપ અભ્યંગ કરો અને ઉષ્ણ જલો સંહિત સ્નાન કર્યા પછીથી વસ્ત્રોને પહેરો. ૩,

મહાકચ્છ ધારણ કરો. સુંદર વિશાલ ભાલમાં તિલકને ધારણ કરો. શરીર મસ્તક ઉપર કેશાવલિને ગૂંથાવ્યા પછીથી નાની પાઘડી પહેરો. ૪,

પગમાં ને હાથમાં પણ સુંદર નૂપુરને ધારણ કરો વળી ગુચ્છાવાળાં ગાનુળંધ પણ આપીશ. કંકણોને પણ પહેરાવીશ. ૫.

હૃદયની મધ્યમાં પણ મણિ સુક્રાઓથી જટિત પદકને ધારણ કરવું જોઈએ અને તે ભોતી અને સુવર્ણની માલાથી અજેય એવું જે જગત તેને આભુષણ જીતી લીધું હોય એમ જણાય છે. ૬,

સુકોમલ રમ્ય પલંગ ઉપર આપ એસો સુંદર રીતે શયન કરો હાથે કરેલા અંગર નને હું કઈ છું નયનને શાંત થમાડો, ૭.

આ પ્રમાણે સરસ વચનોને પ્રગજ હર્ષથી સાંભળેા શ્રીવલ્લભપદ કમલમાં રહેલા હ-
રિદાસેજ આ વચનનું પણ ગાન કર્યું છે. ૮.

૩૩

હરિ અહિં દિવસે વનમાં વાસ કરે છે. અને ઘાઠા વૃક્ષોમાં ગોપબનોથી વીંટળાઈને
ગાયોને પણ ચરાવે છે. ૧.

હે સુમુખિ! મારા હરિવિહોણા આ સદનમાં મને જરાય પણ ગમતું નથી જેનો
રાગ મદન છે તેવા હૃદયમાં વિરહાગ્નિ શરીરમાં દાહ ફેલાવે છે. ૨.

ગોપતનયના વદનકમલને નિરખવા માટેજ અહો! આ મારાં નેત્રો કામના કરે છે. વલી
તે ગોપકુમારના કેશસમૂહ સહિત મુગ્ધ દૂધના દાંતોને પણ જોવાને ઈચ્છે છે. ૩.

સતત દુરાશાએ વિહિત કરેલી દેહકમલની ગન્ધને નાસિકાથી લાવવા માટે ખરેખર
તે હૃદયસંગ્રામને ફેલાવે છે. ૪.

મારી જીભ છે તે કાયમ તેમના અધરસતું પાન કરવાનો મનોરથ સેવે છે મારી
પણી પણ અતિશય અનુરાગવાળી ગનીને મનને ગાવાને માટે તૈયાર કરે છે. ૫.

અતિશય કોમલ પદકમલને લાવવા માટે હરિ સેવામાંજ વખણાયેલા આ મારા ગન્ને
અતુલ મનોરથ મનમાં સેવે છે. ૬.

હંમેશાં સન્મુખ જવાને માટે મારા ચરણયુગ અતિશય ચપલ રીતે સ્ફુરાયમાન થાય
અને નિત્ય રમવાને માટે ચિત્ત લાંબા સમયથી કૃપાંપર ગની અલિલાષા રાખે છે. ૭.

આ પ્રમાણે મારા સર્વસ્વ વચનોથી ઉત્પન્ન થયેલા વાક્યો મારા હૃદયમાં વાસ કરે
તે વાક્યો શ્રીવલ્લભવરચરણના વિચિત્રનમાં થતા વિદ્યોનો નાશ કરવા માટેજ છે. ૮.

૩૪

વૃષભાનુના ભવનમાં રાધિકાજી જય પામે છે તે ભવનમાં વિવિધ મંગલ અવાજો,
નૃત્યો તથા સૂત માગધ બદિજનો વિપ્રો સહિત ગીતો ગાય છે. ૧.

વિવિધ ગૃહથી ગોપિકા જનાંએ આણેલા દધિ કુંકુમ અક્ષત વિગેરે જેમના લિન્ન
લિન્ન હસ્તમાં વિરાજે છે. ઘરની રેણુને દૂર કરી ગંધયુક્ત જલથી છંટકાવ કરીને તોરણ
ધ્વજ પતાકાદિથી તે ગૃહને શણગારેલું છે. ૨.

નિકટ સંગ્રાધિઓના આનંદથી પરિચિત સકલ ગોકુલના મનુષ્યો આવીને જ્યાં માન
પામેલા છે. અને પુત્રિકાનો જન્મ થવાથી સંતોષ ઉત્પન્ન થવાથી તે રાધિકાજીના પિતાએ
આભૂષણ અને વસ્ત્રોનું દાન કર્યું છે. ૩.

રતિપંથને પ્રકટ કરવા માટે ગન્નેનો જન્મ છે. તે જન્મથી હર્ષ દાસિકાઓને ઉત્પન્ન
છે. હર્ષ યુક્ત એવી દાસિકાઓના ભાલપ્રદેશમાં પણ તે હર્ષ ફલિત થયેલો જણાય છે.

અને નિજનાથની લીલામાં લીન અનેલાં તે ગોપીજનો સકલ ઇન્દ્રિયોથી પ્રિય રીતે ગીત ગાતાં ગાતાં તાલ આપે છે. ૪.

વ્યક્ત કરેલા વદન જલથી ઉત્પન્ન થયેલા, કેવલ રાધિકાજીના વદનને દેખવાથી અતિ-શય આનંદ પામેલા, ગોકુલાધીશના જન્મોત્સવથી પ્રત્યેક પગલે નંદના સદનનું જેમના ઘરમાં સ્મરણ ચિંતન થાય છે, તે ગૃહમાં રાધિકાજી જય પામે છે. ૫.

અહિં પ્રાણપતિ સાથે કાયમ વિકાસ પામે! એમ લાંબા સમય સુધી મધુર આશીર્વાદનો અધિકાધિક ઉચ્ચારાય છે, અને ભાવથી પરિપોષિત સ્વામિનીના સંગનો નિર્ધારણ કરીને જેનો વિકાસ પામેલો છે. તેના હૃદય પદ્મમલમાં હમેશાં વાસ કરો. ૬.

અમારું જે અભિમત હતું તે સર્વ ખરેખર સિદ્ધ થયું છે. એમ સંતોષથી નિજદાસોનાં ચિત્તો ભાવભર્યાં બન્યાં છે; અતિશય દુર્લભ એવાં આભરણોને મળવાથી જન્મ સમયે અતિશય વિત્તવાળું તે ગૃહ દેખાય છે. ૭.

શ્રીવલ્લભવિભુની અતિશય કરુણાથી એકદમ વાસ પણ તમારા ચરણરેણુમાં થાવ. દાસદાસ એવા હરિદાસને હમણાં હસ્તમાં વેણુધારણ કરનાર પ્રભુમાં તે ભાવનું દાન કરો. ૮.

૩૫

માતાનું મુખ પૃથુકમાં તે જુએ છે. જનની પોતાના જન્મને અહિં સફલ માને માતા વિધવિધ મુખ મેળવે છે. ૧.

ઉંચી, અડધી ઉઘાડેલી, ચક્રિત, ભાસતી, નયનોને જુએ છે. સકલ કલાઓના ઈન્દ્રિય એવા ભગવાનના વદન ઉપર અધરામૃત સ્રવે છે. અને પુનઃ પ્રકૃત્ત્વ કમલ સમાન સુંદર ભાગ્યવાળા તે મુખને માતા જુવે છે. ૨.

વાંકડીઆ કેશોનો સમૂહ જેમના મુખ કમલ ઉપર ગુંચાઇને વ્રીચોધીય થઇ રહ્યો છે. અને હૃદયના ભાવથી જે વિમલ છે. અને આંગળાંના નખથી તે કેશોને પ્રભુ સમા કરે છે. નયનમાંના નીરથી જે મુખ સજલ બન્યું છે તે મુખ માતા જુએ છે. ૩.

આ દર્પણમાં બાલકનું અને પોતાનું એમ બન્નેના રૂપનાં દર્શન કરવામાં અપલ છે, અને પ્રતિબિમ્બ તે દર્પણમાં પડવાથી લીલા કરતા કરતા ભગવાન ગળામાંના હારને પકડીને નાથે છે. ૪.

સ્પષ્ટ, સુંદર કપાલને વિષે રહેલાં મુક્તાકલો ઉપર અવલંબીને નવનીતને માટે તે ભગવાન અપલ અલક માલા સહિત હે અંચલ સ્ત્રી! નાથે છે. ૫.

હસ્તને વિષે માતાના નાસિકાંના આભૂષણોને પકડ્યાં છે. અને તે હર્ષથી રોમાંચ ઉત્પન્ન થયેલો છે. વદન ઉપર વદન આમતેમ ફેરવે છે, અને તેમ કરીને નીરનું વર્ષણ રચે છે. ૬.

પોતાના બન્ને હાંતીથી રસભાવને દર્શાવે છે. અને સરસ ભાવના જણાવે છે, જોષી-જનોના વૃન્દમાં તે અવલોકન કરે છે, અને હસતા હસતા તેમનું દર્શન કરે છે. ૭.

શ્રીવલ્લભાચાર્યજીની કૃપાથી વલ્લભકુલરત્ન મારા ઉપર કૃપા કરો. વિવિધ પ્રકારના વિષયોમાં યત્ન કરતા મારા મનને વિષે એકદમ તે વસો. ૮,

૩૬

પોતાના બાલકને માતા જગાડે છે. હે પ્રિય સુત, તું બગ. રાત્રિ વીતી ગઈ. નવનીતથી બાંધેલા દધિ મોઢક વિગેરે તૈયાર કર્યા છે. તે સર્વ શીતલ થઈ ગયાં છે. ૧.

પક્ષિગણ મધુર મધુર અવાજ કરે છે. અને કમલોના સમૂહ ખીલે છે. જોષીજનો દધિમન્થન કરે છે. અને તે દધિ મન્થનથી તેમના હસ્તને વિષે રહેલાં કંકણોમાંથી અતિશય વિપુલ ધ્વનિ થાય છે. ૨.

વા વાય છે. તેનાથી તારા કેશો વિખરાઈ ગયા છે. તે કેશસમુહને સમાન કર. તારી બન્ને આંખો ઉઘાડ રાત્રિનાં દુરિતનો નાશ કર. ૩.

આ સૂર્ય પણ ઉદય પામે છે. અને ખુલેલા કમલના ઓઠા નીચે તારો પરિહાસ કરે છે. મવનના રાગએ આ હજી સુધી શયનને કેમ સ્વીકારી લીધું છે ? ૪.

જોષમંડલી હમણાં વિમલ એવા બાલયશને ગાય છે. તારૂં પ્રકૃત્વિત કમલ સમાન બતાવ. તેમના જન્મને સફલ કર. ૫.

અતિશય મધુર અવાજથી રણકારતા કમલમાંથી નીકળેલા બ્રમરાનાં ફૂલો, હરિ ઉઠયા એમ માનીને મારાથી ગણાવેલા તારા બહુ ગુણોને જગત્માં ગાય છે. ૬.

હે પ્રભુ ! આ તારી જનનીના મધુર વચનને માનીને તેના સર્વ મનોરથ પૂરો કર, મિત્રથી સાંભળીને પણ તેવુંજ કરાયું છે. માટે હે હરિ તમે પણ જેમ રચના થાય તેમ મનોરથને પૂર્ણ કરો. ૭.

શ્રીવલ્લભપદ કમલમાં બ્રમર સમાન મનવાળા આ સુત હરિદાસ ઉપર આપ સદા કૃપા કરો. મારી યથામતિ મેં આપના સારા ગુણોને વર્ણવ્યા છે. માટે આપ મારા ઉપર કૃપા કરો. ૮.

૩૭

અદ્ભુત ગતિ વાલી ધેતુકાઓના વૃંદ સાથે ભગવાન નાચે છે, તે સ્થલે પ્રભુ વેણુ બજાવે છે. અને તે વેણુવાદનથી તેમની ગોઠવેલી ગતિમાં ભંગ થાય છે. તે ભંગમાં પ્રભુને જો. ૧.

અભિનયને બતાવવામાં જેમને પોતાના લાંબા હસ્તોને બતાવ્યા છે, અને પુનઃ પણ સહચરિ ! સુંદર હસ્તને અનુકુલ તે હાથને લાંબાવે છે. ૨.

નયનનો ભેદ જણાવવાને મુગ્ધસ્મિત વદનને જો. તથા બહુ વિલાસ, હાસ્યને વિગેરેથી તેમના સફેદ દાંતોને પણ જો. ૩.

ખીડી દીધેલાં બન્ને ઓષ્ઠથી સૂચવનાર રસપાનને જો. અને વેણુનાદતું નામ દર્શને નિશ્ચયે જે ભગવાનું ફલતું દાન કરે છે, તે પ્રભુને જો. ૪.

હિતથી પૃથ્વી પર પગ ધરતાં ધરતાં તેના તાપને હરણ કરનાર છે; અને પ્રકટ કરેલા રસને સંતાડી રાખવા માટે પીતાંબર ધારણ કરનાર ભગવાનને જો. ૫.

કોટિ કામદેવોને મોહ કરવા માટે પોતાની કેડને ફેરવવાથી શોભાયમાન થતા અને કુદ્રધંટિકાના (કંદોરામાં, બાંધેલી ધુધરીના) મનોહર નાદથી મધુર રસવાલા તે પ્રભુને જો. ૬.

મંદમંદ, મનોહર ગતિથી ગજરાજ સમાન ચાલતા અને ગ્રીવા, કટિ, ચરણકમલ, તથા વનમાલા વિ. સર્વ જેમનું લલિત છે તે પ્રભુને જો. ૭.

સંધ્યા સમયનું આપનું ગૃહગમન આ હરિદાસને મુખ આપો. તે હરિદાસ તો વલ્લભપદના ચરણકમલના ભાવમાંજ મતિ રાખી વિલાસ પામે છે. ૮.

૩૮

મુગ્ધ લલિત બાલકને માતા બોલાવે છે. હે તાત! ‘માતા’ એમ આ તારી ક સમાન લલિત જીભથી તું કહે. અતિશય ભાવથી લલિત મારા હૃદયને સુખી કર. ૧.

મારી અંગુલિ પ્રકડીને ઉઠ. વિવિધ પ્રકારની તારી ગતિને ધીમે ધીમે સાદર ખત (પ્રત્યેક પગલે મધુર કરકમલથી કલિત). મધુર મધુર વેણુને પણ જલ્દી વગાડ. ૨.

તાડે અદ્ભુત રૂપ દર્શણમાં જો. અને તે રૂપને અનુકરણ કરતું કોઈ પણ સ્થલેથી અરુણલિત રૂપને વિશેષ ફેલાવ. અને અતિશય હસ્ત વાંકો કરીને ઉખળીઆને પીઠિકા રૂપ બનાવવા ઉંધો વાળ. ૩.

કમલદલ સમાન લોચન કે જે દુઃખોના સમૂહમાંથી ભક્તજનને છોડે છે, સદાય મલવા વિરલ છે તે મારા તરફ ફેરવ. બાલભાવના સુસ્વર ગાનોથી વ્રજમૂર્તિમાં આપનું નૃત્યછલ કરો. ૪.

અતિશય શોભા પામતા નેત્રના અંજન હું તને આંખું છું. અને તે પછીથી સજલ કપડાથી લૂછી નાંખી તેલ લગાવી આંખના મુખસિંધુને એકદમ વિમલ બનાવું છું. ૫.

દૂધ પી કે જેથી તું મોટો થઈ જાશે અને તેમ કરવાથી આ માટે મરતક પણ કદાપિ પળીઆવાંજું થયું છે. દુગ્ધના કણો જેમના મુખ ઉપરથી પડે છે, તેવા મુખને હું ક્યારે વાદળાની માફક જોઈ શકીશ! ૬.

ક્યારે દૂધ દહીંને માગવામાં, બાલલીલાની અનુકૃતિથી સજલ એવાં નયનોને

જે નયનોએ સકલ ગોઠવને વિમોહિત કરી નાંખ્યું તે મને ખતાવીશ ! અને તેમ કરવાથી માઈં ભાગ્ય પણ ફલિત થશે ? ૭.

વિષયોને વિવશ, આપને ભૂલીજનાર, છતાંય લક્ષિત પાંચના ભાવથી ભાવનામાંજ સદા બળતા એવા હરિદાસને કે જે વલ્લભપદ કમલનેજ તલસી રહેલ છે. તેમને નિજ ચરણમાં વાસ આપો ૮.

૩૯

હે વ્રજયુવતિ ! માઈં દાણુ આપ. કારણકે તે અહિં લાગે છે, ચિત્રિત દધિ કલશને માથે લઇને મદોન્મત્ત ગજરાજની માફક માન માનતી તું વનમાં ધૂમે છે. તે માઈં દાણુ આપ. ૧.

“ અમે કહી પણ તારૂં દાણુ સાંભળ્યું નથી. તે ક્યાંથી આવ્યું ” આ વિનય વિનાના જે શબ્દો તું કહે છે તે ખોટાં છે. ત્યારે શું તારા ચોઠમાંથી નીકળ્યું તેજ સાચું. અને જેજ કાયદો. ૨.

એ રીતે જ્યારે ગોપિકાએ પ્રભુ ઉપર આક્ષેપ કર્યો ત્યારે પ્રભુએ તેનો હાથ પકડી ન. અને તે પછી ગોપી કહેવા લાગી કે અરેરે ! તમે મારો હાથ બોલાવેલા માણસની ક આમ કેમ ધરો છો ? શું તમે કુલ્યુવતિઓને આમ શું ખેંચો છો ? મારી ચરીના વૃંદને તો જો ! આમ લાજ મુકીને શું કરો છો ? હે નિર્લજ્જ હઠ મુક. ૩.

હે નિર્લજ્જ આ સહચરીઓના વૃંદને પણ જો, હઠ છોડી દેમાથા ઉપર ભાર છે. તો જો. હે સખિ ! એકાંતમાં ચાલ ! તું ઉભી રહે, હું તારો વૃથા ભાર ઉતારું. શું કરવા આટલો ભાર માથા ઉપર લઇ જાય છે. ૪.

તે તો હે અતિશય ત્વરાએ ગતિ કરનારી, અને તે ભાવવાળી, મસ્તક ઉપર રહેલા દધિના કલશને વાંકી લાકડી મારીને પાડી નાંખે છે. હે મદનને છુતનારી વિપિનને વિષે પરમ રતિ કરનાર નિજ પતિની સન્મુખ બોલવું તે પણ તારે માટે યોગ્ય નથી. ૫.

લલિત આકૃતિ જેમને પ્રિય છે. તેવા હે પ્રભુ ! અહાહા ! આપના અતિશય મૃદુલ ચરણ યુગને માથા ઉપર સતત વડન કરીશ, સરસ મનથી આપના ગાલભાવને છોડી દો. અને તેમ કરવાથીજ તમારો જગતમાં યશવિસ્તાર થશે. ૬.

આ પ્રમાણે પોતાના પ્રિયતમાના વચનને સાંભળતા ગોઠવેશના મુખકમલની શોભા લોભ ઉત્પન્ન કરીને દર્શનથીજ મનને વિષે ભાવના તરંગો ઉત્પન્ન કરે છે. ૭.

હે હરિ દાન ચરિત્ર કે જેનું વર્ણન પણ કરી શકાય તેમ નથી તે દાનચરિત્ર આ ગોપરમણીઓના જનરસિક હરિદાસના મનમાં વસેા શ્રીવલ્લભાધીશ પદકમલની કંઠણથી રં મન ભાવથી ભરિત થાવ ૮.

હે માનિનિ મારા ઉપરનો કોપ છેડ, કોપ છેડ. હું એકદમ તને પાચે લાશું છું. તને થગે પડું છું શા માટે રતિનો તું લોપ કરે છે? ૧.

મારા મુખકમલને તારી સન્મુખ બનાવ અને નયનને પણ શાંત કર. હું સોગન પૂર્વક કહું છું કે તારી અનુરા કે અભિમતિ સિવાય મેં અન્યગૃહે શયન કર્યું જ નથી. ૨.

હે કોપયુક્તા ! પ્રકૃદ્વિલત નયને કરીને મારા ઉપરકરણ કર. તારા અપમાનથી ઉત્પન્ન થયેલા મારા મનના શોકને દૂર કર. ૩.

તારા કરકમલોને મારા મસ્તક ઉપર પધરાવીને સર્વદા અભય આપ. નવનીતથી પણ અતિશય સુકુમારની પ્રત્યે પણ હે સખિ ! અતિશય દયાવાળું મન બનાવ. ૪.

હે ગોપનિતંગિનિ ! અતિશય દીન બની ગયેલા આવા જીવ ઉપર શા માટે તારૂં બલ બતાવે છે? અશરણ બનેલા મને (જો તું છોડી દઈશ તો) કોઈ યુવતિ પસંદ પણ નહિ કરે એમ ચિત્તમાં પણ કેમ નથી માનતી? ૫.

અતિશય વિશદ મતિવાળા નિજપતિએ હે સખિ ! વિનય પૂર્વક મને સન્મા આપ્યું છે. અખિલ હૃદય મારું હરાઈ ગયું છે, કરૂણાથી યુક્ત બનીને રતિરસનું ભાન કરાવ્યું છે. ૬.

દંપતિના રમણ, ભુજાલિંગન, ચુંબન, નખક્ષત, દંતક્ષત વિગેરેમાં એવા તલા થઈ ગયા કે નિજ અને પરનું ભાન ન રહ્યું, ૭,

શ્રીવલ્લભવરચરણમાં ભાવ રાખતા દાસ હરિદાસે રસ સહિત આ સર્વ હરિચરિત્ર વર્ણન કર્યું છે. ૮.

મધુદૈત્યના શત્રુને મલવામાં હે માનિનિ ! શા માટે વિલગ્ન કરે છે ? હે માનિનિ ! મનમાં વિચાર ત્રણેય જગતમાં તેમના સિવાય અન્ય આશ્રય રૂપે કોણ છે ? ૧.

શીતલ કિરણો વાળા ચંદ્રમા કરતાં તે શીતલ છે. નવનીતથી પણ હરિવદન મૃદુલ છે. તેમના તે મુખને જો. તારા શોકને શોષી નાંખ તેમને તેમની કાંતિથી તો લક્ષ્મીજીના ધામને પણ જીતી લીધેલું છે. ૨.

પરિરંભણનો અનુભવ કર. મુખ આપનાર પીયૂષનું અધિક રસપાન કર. વિરાજતા બંને હરેતોને તેમના ખભા ઉપર મૂક અને નખક્ષતનું દાન કર. ૩.

હૃદયમાં ઉદિત થયેલા ભાવવાળુ શયન હરિની સાથે પલંગમાં કર. ઉચ્છવાસથી ચળકતા આંખો બંધ કરતા મધુર બુમોથી તે પ્રભુને બોલાવ. ૪.

રસનાને રસ ઉત્પન્ન કરતા વિવિધ પ્રકારના હાસ્યની હે સખિ ! સુરતમાં રચના કર.
પ્રિયતમના ચરણમાં અનુરાગ વાળી હે સ્ત્રી ! તું એકદમ તે કંઠાના સાગરને વશ કરી દે. ૫.

ખલા ઉપર હાથ મૂકીને ગજગતિને તે વનને વિષે ફેલાવ. અને હે સખિ ! તે વનમાં
ગાઠાં વૃક્ષોના સમૂહમાં બહુ રીતિએ કુસુમોનો સમુહવ્યય હરિ સાથે કર. ૬.

ઉન્મદ ભ્રમરાઓના ફૂલથી વિંટળાયેલા કમલોનો સમૂહ, જેની આબુબાબુએ વીંટ-
ળાયેલ છે. અને જેના કિનારા ઉપર વૃક્ષોની હારો નમી ગયેલી છે. તેવા યમુનાના નીરમાં
કલાઓનો વિલાસ કરવામાં કુશલ એવા હરિની સાથે વિલાસ કર. ૭.

શ્રીવલ્લભચરણ એજ કેવલ શરણ છે. એમ હરિદાસ ગાય છે અને તે ગાવાથી
હે સખિ ! જદ્દીથી ત્યાં બા. આશય સહિત હે વિધિયુક્તા ! તું ત્યાં બા. ખાલી અહિ
મનોમંથન કરવામાં શું વળવાનું છે? ૮.

૪૨

ગોપસીમંતિનીઓની મંડલીના મન મધ્યમાં શોભી રહેલા, કેવલ હૃદયને સુખ સમૂહનું
દાન કરવાના ધામરૂપ હરિના રસયુક્ત વદનની મનમાં ભાવના કરે છે. ૧.

ચંદ્રમણને તે વદન જીતી લેનાર છે, વ્રજજનના ઈંદ્ર સ્વરૂપ છે, સકલજનનું
પાલકસ્વરૂપ છે. સુખ્ય દાંતવાળું છે, અલકાવલિથી સુશોભિત છે, ચિત્તને હરણ કરવામાં
ત સમાન છે, અખંડિત દ્વિજપતિ સમાન છે. અને મદનને પણ જીતી લેનાર છે.
ર નાસિકાવાળું, મંદમદ હાસ્યથી જેમના દાંતો ઢંકાઈ જાય છે. નિજજનોના
મતિશય દુઃખને કાપી નાંખનાર સુંદર ચિમુકથી શોભાયમાન, મનુષ્યના મનને લોભ
ઉત્પન્ન કરનાર, કામદેવને ક્ષોભ કરનાર, મેઘ સમાન નાદ કરનાર હરિવદનની મનમાં
ભાવના કરે છે. ૩.

અધરામૃતને વિલસાવનાર, નયન ભંગોથી પરિપૂર્ણ, કણમાં કુણ્ડલોથી વીંટળાયેલ
વેણુયુક્ત અંચલ ગંડસ્થલસહિત, ચક્રિત દષ્ટિવાળું, માનસને ચલાયમાન કરનાર અને
જગતને અભિહિત વદનની ભાવના કરે છે. ૪,

દષ્ટિને સાધન બનાવનાર, તાપ નિવારક, અતિશય વિરહને કાપનાર ભાવથી પરિપૂર્ણ
અમાપ્ય કંઠા કરનાર. કામિનીઓની મતિને હરી લેનાર, રમણકૃતિ કરવામાં તત્પર દુરિતને
હર કરનાર વદનની ભાવના કરે છે. ૫,

ગોકુલપતિની સર્વ રતિ મહારતિને પ્રકટ કરનાર, ભાવ યુક્ત મનુષ્યોની ગતિરૂપ, વહ્નિ
સ્વરૂપ, સેવકજનનું પાલક, દૈત્યને ભયાનક, શ્રીનંદના ખાલક સ્વરૂપે, અને ભક્તના રાજા
સ્વરૂપવાળા વદનની ભાવના કરે છે. ૬,

સુચિઓની દષ્ટિઓના આરામરૂપ, આનંદના ધામરૂપ જેમને દુષ્ટોના સર્વ કુલને
જીતી લીધાં છે. જાતુલ શીલવાળા સુંદર કંઠર્પ સમાન ગોકુલના ઈન્દ્ર સમાન આતુરના
દિરરૂપે લીલાયુક્ત રતિવાળા વદનની ભાવના કરે છે. ૭.

નિજ વસ્તુની શક્તિથી નિઃઆધન જનોને ભાવતું દાન કરવા માટે ભૂતલ ઉપર અહિં હા વસ્તુભ એ નામથી પ્રકટ છે તે હરિદાસને પણ પદવિરક્તિથી હરિદાસની પદવી આપો. ૮.

૪૩

ગોપીજનોના કરુણાગતી આતુરી નીરજતા નીરજતા હરિ આ કુસુમવનમાં ગિરાજે છે પવનયુક્ત તે કુસુમવનમાં હરિ હર્ષ પામે છે. ૧,
પ્રિયતમની સાથે ગિરાજેલા હરિ વિશેષ કરીને વિહાર કરે છે, અને હૃદયમાં કુસુમોના હારને પ્રેમરાવે છે. અને કૌતુકથી તત્પર બનીને પરમ રમણીય, અતિશય ગંધથી ભરેલા હૃદયનો, તે કુસુમહારના ગા'નાથી સ્પર્શ કરે છે. ૨.

અહિં કુસુમોથી રાધિકાજીને પહેરવાવા માટે યત્નથી ભાતીલાં આભૂષણો ગનાવે છે અને રાધિકાજીની સાથે યુવતિઓનાં હૃદયમાં સક્ત થયેલા તે પુષ્પોના આભૂષણો સહિત શોભે છે. ૩,

અતિશય સૂક્ષ્મ સફેદ વસ્ત્રને પહેરવાથી પોતાના દેહની કાંતિ અતિશય ફલવાળી બની છે, અને તે કાંતિથી તેા મદનના અગાધ્ય ગર્વને પણ હરી લીધા છે, આવા તે ભગવાન પ્રિયતમાની સાથે હસે છે. હૃદયને વિષે હાસ્યના પ્રકાશથી અગણિત દષ્ટિ યત્રાથી લક્ષ્યયુક્ત સંદ્રમાની માફક તે પણ હસે છે. ૪,

કુસુમના હારથી બન્નેના હાથને બાંધે છે, અને કદાચિત્તુ વિદાસને માન એમ પણ કહે છે. “ના” “ના” એમ મધુ વચનોને સાંભળે છે. અને એકદમ હાસ્યયુક્ત બની વદન-કમલને ચુંબન આપે છે. ૫,

રાધિકાજી યુવતિઓને વશ બની બેઠેલાં તે હરિના ગલામાં પડેલા હારને જોયે છે અને તે રીતે તે કેવલ ગોપિકાઓના વદનને વશ થઈ ગયેલા અધરના મધુપાનના લોભથી લોભુપ મુખવાળા હરિને બાધરૂપે પજવે છે. ૬.

હૃદયદેશમાં હારની માફક લાલન કરે છે અને હરિની પ્રિયતમાને તેમજ તેના મુખની સુંગંધીને સુંધે છે, હરિ ગાઠ આલિંગન આપે છે. તેને બતાવ્યા પ્રમાણે બતાવે છે અને પોતે હર્ષ સહિત હોવા છતાં પણ વિનોદ કરે છે. ૭.

મારો સકલ મનોરથ પૂર્ણ કરો. કુસુમગૃહમાં બન્નેના વાસનાં અહો ! મને દર્શન આપો. હે ગોપીપતિ ! શ્રીવલ્લભાધીશના પદકમલમાં સર્વદા સુદૃઢ વિશ્વાસ આપો. ૮.

૪૪

નિજજનોને આનંદનું દાન કરવા માટે ગોકુલના તિલક સંમાન તેમના સકલ લોચ-થી દષ્ટિમાન થતા ગોકુલેશ અહિં દયાથી ઉત્પન્ન થયા છે. તે ગોકુલેશજીને અહિં ‘ભુકૃતિનું ચરિત્ર કરવા માયાથી વસુદેવજીએ આજ્ઞા હતા. ૧,

તે ગોકુલેશના જન્મથી પુત્રજન્મનો આનંદ નંદરાયજીના હૃદયમાં થવાથી તે આનંદના હ રૂપે બહુ ગાયોનું દાન કર્યું અને વેદબાધાને અનુસરી બાત કર્મ સંસ્કાર કરાવ્યા વિપ્રોતું તલ ત્યા અન્ન વિગેરેથી સન્માન કર્યું. ૨.

બહુ તોરણો બાંધીને ગૃહ ઉજ્જવલ બનાવ્યું તેલ યુક્ત રજથી નમ્ર ગાયોને શણગારી, અને વિવિધ વસન આભૂષણો પહેરીને ગોપજનોએ આણેલા ઉત્તમ દધિ, દૂધ, તથા વસ્ત્ર વિગેરેને ઉપહાર તરીકે સ્વીકારી વિલાસ પામ્યા. ૩.

કૃષ્ણનો જન્મ સાંભળીને પોતાના વસ્ત્રોને વિરથીને હાથમાં લઈ ગોપિકાઓએ પોતાના સમાન સમાજને પહેરાવ્યાં, અને તેમ કરીને નંદલવનમાં આવીને તેનાથી સતોષ મામતાં પામતાં ગોપરાજને આશીર્વાદોનો વરસાદ વરસાવવા લાગ્યાં. ૪.

ચિત્ર વિચિત્ર, વિવિધ વાદ્યોના અવાજથી સંગીત યુક્ત બનીને ચારણો બંદીજનો વિગેરેની સાથે નૃત્યના વિકાસમાં આવી જઈને તે વિકાસમાંજ દધિને દૂધનો છંટકાવ પરસ્પર કરી, પરમાનંદ તે ગોપ અને ગોપીજનોને થયો, અને તે પોતાની નૃત્ય રૂપી ગતિમાં વિલાસથી ઉતાર્યો. ૫.

વિપ્ર, ગાયક, તથા સંગધિજન સર્વને સંતોષથી રત્નમાલાઓ તથા વસ્ત્રો આપે છે. અને પુત્રના ઉદય માટે તથા સર્વ વિષ્ણુને સંતોષ પમાડવા ગૃહદેવતાનું પણ નંદરાયણને પૂજન કર્યું છે. ૬.

આભૂષણને ધારણ કરી નંદ અને ગોપીજનોએ જેને નિર્ભયતા આપી છે, તેવાં શેહિણીજી ગોકુલેશના આગમનથી સતત લક્ષ્મીજીનો વાસ થવાથી પરમ સંપત્તિયુક્ત તથા નોકરોવાળા ગેહનૃત્યમાં વિચરે છે.

શ્રીવલ્લભાધીશજ કેવલ જેનો સમાશ્રય છે, એવા માત્ર દાસ હરિદાસના શુદ્ધ હૃદયમાં દોષનો સમૂહ હોવા છતાં પણ તે દોષને દૂર કરવા માટે ભવભાવને ભંજન કરનાર, નિરૂપધિ કૃપા કરનાર ભગવાન પ્રકટ થાવ. ૮.

૪૫

હે પ્રભુ હું દીન છું માટે મારા ઉપર તો દયા કરવી જોઈએ આપના ચરણની નિત્યતા મારા હૃદયમાં ધરાવવી જોઈએ.

આપના પદકમલનું મેં શરણું લીધું છે. હંમેશાં હું તો વિહિત અને અવિહિતમાં વિચરણ કરું છું. મારી મતિએ કરીને સાધનોને રચતો હોવાથી આપના પંથનો પણ ત્યાગ કરી દઉં છું. ફલસમ્બંધથી વિરોધ વસ્તુઓને સમાન ગણનારો છું.

વિકલ અને જોટી રીતના મદથી મારું માનસ ભરાયેલું છે. વિમુખની સેવા એજ એક લાલસાવાળું તે બનેલું છે. ઇન્દ્રિય વિષયની જે ચેતના છે, તેનાથી વિમુખ અને મૂઢરીતિએ વિષય સુખનુંજ લાલન કરનારો હું છું માટે મારા ઉપર દયા કરવી જોઈએ વળી કામ સમૂહને વિલાવન કરવામાંજ ચતુર, વિષયના મુખમાં કાલ વિગેરેનાથી ભક્ત કરાતો હું છું.

હજારોનો સંગ કરવાથી મારી મતિ દુષ્ટા છે. બહુવિધ દોષોને પોષવાથી હું પણ તે છું. અસમર્પિતિનું ભક્ષણ કરવાથી શુદ્ધિ વગરનો અને પરસ્ત્રીઓની સંગતિથી હવ વાળો પરિજનથી ઉત્પન્ન થતી મશ્કરીઓથી મતિ વગરનો પણ હું છું, શ્રીવલ્લભ પદમ પણ દાસ છું. માટે દયા કરવી જોઈએ.